

BẢO QUẢN

150, Rue Lagrandière

SAIGON

MUA BẢO XIN TRẢ TIỀN

TRƯỚC

mai

ra ngày thứ sáu mỗi tuần

Directeur: Đào-trình-Nhật

GIÁ BẢO

1 năm 7 \$ 00 — 6 tháng

3 \$ 60 — 3 tháng 1 \$ 80

Abonnement administratif:

10 \$ 00 par an

NĂM 2 — 27 JANVIER 1939 — N° 71 — MỖI SỔ 20 TRƯỞNG: 0 \$ 15

KHÁC MÀU, KẺ QUÝ NGƯỜI KHINH

(KIM-VÂN-KIỆU ĐỜI NAY)

SỞ NHÀ-NƯỚC

Ước gì có thuốc nhuộm da,
Cho mình biến tướng ra chà,sướng hơn!

CÀNG VĂN-MINH LẮM CÀNG THÊM KHỔ NHIỀU

MỘT CHUYỆN RẤT QUAN-HỆ MÀ KHÔNG MẤY AI HAY :

. CHÚT NỮ'A, HUÊ-KỲ KHAI CHIẾN VỚI NHỰT

THANH-NIÊN VIỆT-NAM NĂM MẬU-DẦN

MỘT CỤC HẠCH CÓ THỂ XOAY TRỞ CẢ THÊ-GIỚI

FORTONIC

RƯỢU BÒ
MÁU BÒ
CỦA BÁC-
SĨ VÉCET
— PARIS —

Trừ tuyệt các chứng bệnh đau máu hư huyết làm cho thân thể con người ốm o xanh, nhức mỏi đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu. Đón ba con gái thường có huyết bạch, máu huyết không đều nước da vàng mét, con mắt có quầng đen, con nít ốm o da thịt không dầy nở nang, trí hóa lù-mù học hành chậm hiểu.

Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-nghinh và công nhận rằng thuốc **FORTONIC** trừ tuyệt các chứng bệnh lao lực, đau máu rết, ban và bệnh lao. Hay như là dân bà có thai và sau khi sanh thai nên uống.

Tổng Đại-lý trong cõi Đông-Pháp.

GRANDE PHARMACIE DE SAIGON
Nguyễn - van - Cao

Docteur en Pharmacie

121 124, Bd. Bonaparte (ngang nhà Thương-Thế) SAIGON

Thuốc ĐIỀU KINH
trị bệnh kém huyết
của đàn bà

hiệu **Nhánh - Mai**

Uống thuốc này vào máu huyết điều hòa, hết tẩy sần, mặt mày đỏ lại, kinh nguyệt đúng kỳ, ăn cơm ngon ngủ được nhiều. Đàn bà đau về chứng máu huyết đầu nặng thế nào, uống thuốc này được vui lòng lắm, qui bà sẽ khỏe lại vô cùng. Giá mỗi vỏ 0p.50. Khắp nơi có bán, các chỗ bán thuốc Nhánh Mai đều có bán. Mua si lời nhiều do nơi Nguyễn-văn-Lượng Boite Postale, n° 336 Saigon hoặc nơi tiệm có Nguyễn-thị-Kinh Chợ-mới Saigon, hoặc các ga xe điện có bán. Mua lẻ do nơi các Đại-lý.

Thuốc Ho BỒ PHỐI
hiệu **Trái Nho** giá 0p.15

Trị ho đại tài. Có bán khắp cả Đông-pháp, do nhà thuốc **Nhánh Mai** phát hành.

BÁNH THỨC GIẤY MẬT SANH Ở GAN

Không kinh-phấn - mà sáng giấy
thấy như mới "bơm sức khỏe"
vào trong người.

Ta cần phải làm cho gan mỗi ngày đỡ một lít mật sanh vào trong ruột. Nếu mật sanh ra không đều, đồ ăn không tiêu được, thối ra. Bụng phình hơi, ngủ có bệnh táo. Trong thân thể đầy chất độc, người buồn bã ủ rũ, ỷ tưởng về gì cũng đen mờ!
Cũng quá phải dùng thuốc tẩy. Nhưng bắt đi đại tiện như thế không chịu tới người con bệnh. Chỉ có **VIÊN THUỐC NHỎ HIỆU CARTERS** để cho **GAN** làm cho mật sanh ra đều, trong người nhẹ nhàng khoan khoái như thuốc. Chất tẩy có ngon ngọt, rất mạnh để làm cho mật chảy ra. Nên coi thuốc viên nhỏ hiệu **Carters** để nuôi **Gan**. Các bao chế, \$ 1.25.

+ DOCTEUR Hồ-tá-Khanh +

Ancien Interne des Hôpitaux
Ancien Chef de Clinique de médecine infantile de Marseille

(Góc đường Colbert số 8 và Pellerin số 105)

**Chữa các bệnh nội-khoa và
chuyên - môn về nhi - khoa**

GIỜ KHẨN BỊNH : Từ 3 giờ đến 6 giờ chiều,
trừ ngày chúa-nhật và ngày lễ.

+ MỘT NHƠN TÀI CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH HO LAO +

Ông **TRẦN-QUANG-MINH** ở **Cây-queo**

Tôi là người Ấn-độ, lâu nay không tin dùng thuốc Annam. Gần đây tôi có nghe nhiều người đồn thuốc ho lao và đau tim của thầy **Trần-quang-Minh**, nhà số 45 bis, Route Communale n° 21; gần tư Cây-queo G. đình, ngang sân banh B nh-Hòa rất hay. Vợ tôi tôi mua rồi ép tôi uống, không dè nội đêm đó tôi bớt ho, bớt mệt, hết nóng ngực, tôi uống không đầy nửa tháng mà đàm đặc và nước nhớt vướng cổ hết dứt. Sau tôi lại chỉ cho người bạn đồng hương là **M. A. Pacha** buôn bán vải ở đường **Đổng-độc-Phuong** Cholon uống về bệnh lao cũng hết tuyệt. Tôi thấy phương thuốc **Ho Lao** của người Annam sao hay quá, nên đề vào đây mà khen ngợi thật tình.

A. Abdoul Gafar

Bán hơi xoắn mới và hơi đá hơi Sim li v.v..
N° 10 RUELLE FRÈRES LOUIS — SAIGON

DAINAN KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG
7 et 9, Rue G. Guynemer — SAIGON
M. MATSITA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"

SAIGON **HANOI** **PNOMPENH**
46, Rue Viénot 83, Rue des Paniers 2, Rue Ohier
BÁN ĐỦ CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT - BÓN

Sâm Nhung Bách Bô Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dần ngay đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bệnh thở dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sài, bỏ lì, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc **Sâm Nhung Bách Bô Hồng Khê** này. Thuốc thơm ngoa dễ ăn; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai nuốt với chén nước trà. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « **Tráng Dương Kiên Tinh** đại bổ thận **Hồng-Khê** » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phieu, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lạnh đạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng-Khê »

Không trợn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một ống bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng-Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời! Thuốc **Hồng-Khê** chữa những người lẳng lơ! Hai câu Sấm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì hễ nói đến **Hồng-Khê** thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu **Hồng-Khê** số 30, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai **Hồng-Khê** số 11 cũng khỏi dứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đều đầu đầu cũng biết tiếng.

Nhà thuốc HỒNG - KHÊ

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc **Hồng-Khê** dự Hội-chợ Haiphong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « **Bội-Tinh-Vàng** » và được « **Bằng Cấp Tài Năng** » tại Hội-chợ Huế. Có biểu hai cuốn sách thuốc: « **Gia-đình Y-Dược** » và « **Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang** ». Khắp các nơi đều có Đại lý, mua thuốc **Hồng-Khê** xin nhận kỹ dấu hiệu **Phật 12** tay.

Đại-lý tại Nam-kỳ. — SAIGON: **Đức-Thắng** 148 Albert 1er Dakao; **BÉNTRE** Tân-Thanh Rue Clémenceau; **THUDAUMOT**: **Phúc-Hưng**-**Thai**. VINH-LONG: Long-Hồ; LONG-XUYỀN: Hữu-Thái; SOG-TRĂNG: Trương-xuân 77 Đại-ngãi; MYTHO: Mông-Hoa; CÁN-THƠ: Au petit gain; BAC-LIÊU: Trang-hiếu Nghĩa; RACH-GIA: Vạn-Hóa Rue Gia long; TRA VINH: Liên-Hiệp thư-quán.

Thế giới

1939

CÓ những việc quan-hệ gì về chánh-trị, về ngoại-giao, về quân-sự ?

Thế-giới 1939, có thể phát sanh ra đại chiến vì thời-cuộc Pháp-Y, vì thời-cuộc Y-pha-nho, hay là vì thời-cuộc Hoa-Nhật được không ?

Thế-giới 1939 báo trước rằng có những việc phát-minh thần-kỳ quan-hệ gì về khoa-học ?

Tóm lại trong thế-giới 1939 có những chuyện gì lớn lao mà độc-giả cần biết, nên biết, sẽ biên chép sưu la trong số đặc-biệt của báo MAI xuất bản nay mai :

« THẾ-GIỚI 1939 »

In hai màu, toàn là chữ mới, sắp đặt rất công - phu, có nhiều chuyện vui, tin lạ, hình ảnh đẹp, việc mới, đầy đặc 36 trang lớn. Độc-giả nhớ đón mua coi !

Câu chuyện hằng tuần

Văn-minh lắm khổ cực nhiều

VĂN - MINH chừng nào có phải đau, nó chánh-thị là bằng thì sung sướng chừng vô cớ đó, không có một sợi lông nẩy, chắc ai cũng đều tin tưởng nào ở trông cả ! Từ hồi tôi mặc như thế !

Tôi e cho đó là một sự tưởng đó là may tôi chưa bị đám mưa lâm nếu chúng ta đọc một tờ báo nào... vì nếu bị một đám, tức thì Huế-kỳ, có người đi du-lịch bên nó rút lại 20/1 !

Đức quốc, lúc về viết bài kể những Không thể nào mua nĩ thật điều anh ta đã thấy, được vì giá nó mất quá lẽ. Những

Ở bên Đức bây giờ nếu người áo dân bà cũng làm bằng sợi cây dân không biết tiền tăn thì cũng (fibres de bois) ; đã thế mà chánh-không thể xài phí gì được với phũ còn bó buộc không cho may Chánh-phũ, vì có nhiều đạo - luật dài quá, hay rộng quá giới hạn cán lương việc ăn xài của dân từ nữa !

Vi dụ : Luật buộc những người Áo sơ-mi đàn ông cũng phải buôn bán hàng vật phải dùng vừa bán ở vật trước và năm phân ở vật sau. Cho đến đôi đũa, tấm giấy gói đồ và dây cột đồ, những người hát thuật cũng cấm

Trên mấy ống đựng bột chà không được dùng trong trò thuật những hột gà, sữa hay các thứ

không ai được q ăng bỏ ống vật thực khác. Cũng trong một ý tiết - kiệm, dù g những dây treo vớ bằng cao-su. Con nít cũng không được chơi banh cao-su

Mấy bà mấy cô có bình không được liêng bỏ bảy những đồ dư thừa này : giẻ rách, đồ đồng, đồ xi-kên, đồ kềm, đồ nhóm đồ chỉ vân vân, sắt vụn, giấy vụn da thỏ, ve chai, xương Những viên chức « đi một » của nhà nước thỉnh thoảng đến từng nhà mà lượm đi hết.

Mỗi người Đức có quyền mua, mỗi tuần, 250 gờ-ram bơ (nhưng bơ đây thường không phải bơ sữa thiệt mà là bơ hóa - học), và 250 gờ-ram mỡ thảo - mộc, mỡ lấy trong cây đem ra. Những mỡ này ban đầu dùng để vô máy móc, nhưng khi đem cho tù trong khám ăn thử thấy được, nên quan

Tổng-trưởng bộ Vệ-sanh mới cho phép bán cho công-chúng. Bớt làm bánh mì cũng không

phải toàn là bột lúa mì mà là bột mì trộn với bột khoai, cám v.v. . . mặt cây (cây cán nát nhỏ thành bột).

Một kỹ-sư Đức nói với người ta :

— Chắc ông không rõ được những hàng hóa học ở trong xứ chúng tôi. Đây, ông hãy đem cái y như cổ-thời là một điều hạnh-quần của tôi mặc đây, ông tưởng phước cho loài người vậy.

là bằng nĩ non (flanelle) nhưng

trí ép xác như thế thời chắc không còn sung-sướng gì, thú - vị gì. Không trách gì Lư - Thoa tiên

sanh cho rằng trở lại cái sự sống y như cổ-thời là một điều hạnh-quần của tôi mặc đây, ông tưởng phước cho loài người vậy.

T.

mai

2e ANNÉE — N° 71

VENDREDI 27 JANV. 1939

Direction & Rédaction : N° 150, rue Lagrandière - SAIGON

Directeur : Đào-trình-Nhật

CÁI « DỊCH » NHÀ VĂN NHÀ BÁO

La gloire ou le mérite de certains hommes est de bien écrire ; et de quelques autres, c'est de n'écrire point.

LA BRUYÈRE

Vinh-quang hay là đáng khen tặng cho những kẻ viết đúng ; và những kẻ khác là đừng viết gì ra o.

NGUYỄN-HỮU-TRƯƠNG

TRƯỚC khi vào đề, tôi xin một con mua. Tôi lấy làm tiếc định nghĩa tiếng « dịch » văn giới mình lúc này có cái của tôi dùng. Không lượng (quantité) thì nhiều ; mà phải ý tôi muốn nói « dịch » ; cái phẩm (qualité) còn ít quá. Trước kia, còn thời-kỳ báo ta đương mắc bệnh dịch, mà qua tiếng nước khác như tiếng giới như Nam-Phong, Thần tây « traduire » dân ! Vì e bạn Chung còn sống, một kẻ bất tài đọc thấy câu đề có chữ « nhà không để gì lên lỗi vào một văn » mà phải hiểu lầm. bài báo đăng. Lúc ấy chúng ta « Dịch » đây là bệnh thiên-ít phải phân vân khi mua một thời truyền nhiễm và trên lan tờ báo. một cách rất mau chóng. Tức là épimépie vậy.

Nói thế, có lẽ nhiều người đã cuồng cuồng vì tưởng nhà văn trước kia mới phải. Thế mà trái ta đương mắc bệnh dịch, mà lại.

la hoảng : « Thế thì còn chỉ nhà Lê vì đâu ? Chỉ vì thừa cơ hội ấy, cơ hội văn xứ ta ».

Các ông chưa nên tuyệt-vọng. « dịch » nhà văn, do đó báo chí Nói cho cùng mà nghe, nếu có ra đời không biết bao nhiêu « dịch-lệ » thật tình đi nữa cũng mà đếm cho hết.

Chưa hết được nhà văn nhà báo Trừ các nhà báo ra, ai dám ta lúc này. tự phụ rằng mình xem báo nhiều hơn hết, Ai thử kể đủ tên các

Vi nhà văn xứ ta hiện thời thứ báo ở Đông-dương, tôi xin nhiều lắm. Được đăng « một cái tin chó chết » cũng là nhà văn, tôn là thánh.

viết một tấm quảng-cáo cho Bảo thôi là báo ! một hiệu buôn cũng là nhà văn Bảo nhiều như thế, mà lúc

Có thể nói rằng nhà văn ta không muốn xem phải lương lự, hiện giờ mọc ra như nấm sau không biết đồng tiền bỏ ra mua có đăng đều chi hay chẳng. Hay

NỮ LÝ-NGUYỄN-BÁ

AY là cô JOSIE IERENCE trong hình này có nhan sắc tuyệt trần, sức mạnh tuyệt trần. Cô nổi tiếng là người đàn bà mạnh nhất thiên-hạ. Với hai ngón tay, cô nhỏ được cây đinh đóng sâu xuống ván 2 tấc. Cô cần bẻ nhưng cây đinh lớn như ai cần kẻo vậy. Một lượt, cô đỡ lên nổi 6 người đàn ông to béo lực lượng. Hình này cô đang ngửa mặt và lấy hàm răng bẻ cong một cây đòn sắt.

Cô đang cá tất cả chỉ em trong thế-giới, có ai dám dành chức vô-dịch của cô thì qua bên Anh tĩ-thĩ với cô xem.

chỉ mua giấy gói đồ mới là phí của !

Nhà báo, lẽ cố nhiên trong đây có nhiều nhà văn, lúc trước họ còn có tôn chỉ, còn có lương tâm, còn có nghệ thuật. Đến nay báo chí không chỉ khác hơn là một món hàng giữa chợ. Mà những bài báo là những tấm khăm lót cho đầy trương. Báo giới lúc này có ý nghĩa hoàn toàn là một cuộc thương mại. Cốt làm sao kiếm cho đông khách hàng thì thôi.

Tuy nhiên họ tự nhận là một cơ quan khai thông trí thức, hướng dẫn quốc dân ; danh từ rất kêu, mà kỳ trung phải lúc đầy xéo lương tâm danh dự đi, họ có thể làm được hết.

Báo chí đã là một món hàng rồi, thì nó cũng như muốn ngàn món hàng khác. Cũng anh tranh cũng quảng cáo như trời như đất. Họ đem các ngón « bí mật nhà nghề » ra dùng. Tôi thú thật chính tôi bị gạt biết mấy phen vì một mục quảng cáo khoe hay, đưa ra trước mắt độc giả. Xin nhớ, chính nhà báo ấy tự quảng cáo lấy, chứ không phải lời giới thiệu của bạn đồng nghiệp theo thường lệ. Chẳng khác cao đơn huôn tán, chỉ cần cái ve, cái hộp cái nhả cho đẹp, cho « tây »

ngc ! Tập báo cũng màn mè, cũng tranh khôi hài, — khôi hài vô ý nghĩa — để đỡ thiên hạ. Còn thì bài vở ra sao cũng mặc. Một khi ta biết ta bị bịp, là nhà báo ấy bán ra một số. Đó là một ngón xảo lắm chứ !

Như trên kia tôi đã nói : « những bài báo là những tấm khăm cho đầy trương » thì bài của ai mà không đăng cần được ; họ phải là kẻ có chân tài. Do đó mới có cái « dịch » nhà văn, mà tôi phải trách,

Trách đây là vạn bất-đắc-dĩ, chứ không phải quố' cần cấđám. Chỉ tiếc giùm con sâu làm rầu nồi canh mà thôi.

Còn cái hại này lớn nữa, người ta có tiền mới phụng sự đăng lẽ phải. Một nôi com đáng để cho những kẻ có công ăn cho no mới đủ sức làm công kia việc nọ. Đàng này những kẻ bá vơ bá vớ cũng bám vào nôi com ấy thì kết cuộc chỉ là chết chùm, cùng đói cả lũ. Số độc-giả xứ ta còn hiếm lắm, mà báo chí vẫn sĩ thì vô số, phải chi có chân tài thực học cả cho cam.

Coi qua trang 17

Hầu hết những bệnh liệt vật của bạn gái như : nhức đầu, đau bụng vào những ngày có kinh, hay buồn người men mệt, mất máu, đều sanh ra bởi kinh nguyệt không đều.

● Không những làm mất sức người thiếu-phụ, làm mất vẻ đẹp thiên nhiên, mau già, mà có ảnh hưởng không tốt cả tinh thần. Hay lãnh đạm, quạ quọ với chồng. Trong gia đình mất hòa ái, thường hay gây gổ với một chuyện không đáng.

● Con gái thì có những ý nghĩ táo bạo, muốn đi quyền sinh với một chuyện nhỏ nhen. Hay hơn giận không chừng.

● Những bạn gái đó nếu dùng thuốc Phụ-nữ bạch-yến-hoàn của PHỤC-HUNG-Y-QUÁN sẽ bởi bổ sức mình thì tự nhiên máu huyết được điều hòa, da mặt hồng hào tươi nhuận, thấy cuộc đời sáng láng vui đẹp. Giá 1 hộp 1p.00. Trữ bán tại nhà thuốc VÕ-ĐÌNH-DẪN 323, Marins Cholon, 118 Espagne Saigon, 4 Ohier Pnom Penh.

(Gửi C. Rembt. khỏi cước phí từ 2 hộp).

Danielle Darrieux

Là một cô đào mà các bạn yêu mến nghệ-thuật thứ bảy ham mộ nhất, muốn có một tấm hình để làm collection hãy đến tại Nam-Hưng ngang đồng hồ chợ Saigon, mà cần dặn trước kẻ lỗ huyệt, vì chúng tôi làm đại lý độc-quyền toàn cõi Đông-dương cho Etablissement Erpe nên có đủ hình lạng, hình màu, hình format lớn nhỏ đủ cỡ. Bán lẻ giá rẻ hơn bên Tây, mua buôn tính giá thật rẻ xin giới thiệu thương lượng hoặc đến Librairie et Papeterie NAM-HUNG Bureau 165 Bd de la Somme. Vente : 3 Halles Centrales Saigon.

Có bán sỉ và lẻ đủ thứ vật dụng cho học trò, pochette màu, cặp da bên Tây và nhiều món khác nhau. Giá thật rẻ.

Quý ngài đã thấy chạc chan

Sâm-Nhung Bô.
Thận.Tinh

hiệu « MÊ CON » 1 ve 0p. 60 trị đau lưng, mỏi mệt, di-tĩnh, mộng-tĩnh huột-tĩnh, đái đêm, tinh-thần suy, sức lực kém.

BỒ-ĐÀO-Tiên chỉ khái lộ

Công hiệu linh nghiệm thế nào?

Thì thứ thuốc

hiệu « MÊ CON » 1 ve 1p.50 uống nhiều ngày trị ho-lao trong ba thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn, mệt mỏi, yếu sức cũng Hoàn-cần công-hiệu chắc chắn.

Nhà thuốc PHỤC-ĐẮNG
130, rue de Paris — Cholon
Téléphone N° 30.333

Nên noi... Nên nghe...

MẤY nhà thực-dân «cáo giá» như ông Darles, chắc tại tuổi tác cao, gấu cốt yếu, tinh thần hải hoải (sao không mua thuốc số 2 của ông Võ-v-Vân mà uống), cho nên mỗi khi thấy bộ Thuộc - địa làm một việc gì mới cho dân thì ông ta run rẩy và la... gần muốn thất thanh!

Có gì đâu!

Vì muốn cho dân và nhà nước dễ hiểu biết nhau, hiệp tác với nhau, nên cụ thượng Mandel đã quyết định lập ra mỗi thuộc-địa có một cơ-quan riêng, để xem xét những điều thỉnh-cầu, những đơn kêu nài của dân bốn - xứ và của tây nữa.

Có vậy mà cụ lớn Darles cho là ông Mandel làm quá lắm.

Chắc hẳn cụ muốn cho dân bốn-xứ mỗi chuyện cứ cúi đầu mà chịu, chứ không được kêu.

Thời đại ấy qua lâu lắm rồi, cụ ơi!

CÁC báo bị cái nạn giấy mắc hai ba năm nay đang trông nó rẽ đi chưa thấy đâu, lại nghe tin thuế nhập cảng giấy sắp tăng lên, thật như sét đánh, Chánh-phủ dự định tăng thuế nhập cảng thứ giấy có ligne d'eau 5 cm lên 45 frs mỗi 100 kilogr và giấy có ligne d'eau 7cm và các thứ khác thì tăng thêm 25 frs mỗi 100 kilogr.

Tính ra hiện nay thuế giấy ligne d'eau 5cm có 20 frs một trăm kilogr sẽ tăng lên 65 frs và giấy ligne d'eau 7cm trước kia 40frs cũng sẽ tăng lên 65 frs, nghĩa là thứ trên thuế tăng lên 225% và các thứ khác tăng lên 65%.

BÁO-giới Tây Nam đã họp nhau tại phòng Thương-mại Saigon sáng hôm nay để phản-kháng là phải.

Không phản kháng sao được. Giấy in báo, hai ba năm trước kia giá có 13p.50 một trăm kilô, nay đã tăng lên hơn hai lần (28p. 30p. một trăm kilô) vì do mà các báo đã phải lên giá rồi, bây giờ nếu chánh-phủ định tăng thuế như đã nói trên kia, thì rồi đây báo chí sẽ phải lên giá đến bao nhiêu nữa cho khỏi chết.

Dù đánh đực, đực đánh sừng, rồi lại người ta muốn chôn sống cái nghề làm báo và in sách giáo khoa ở xứ này.

QUẢ như ý kiến của chúng tôi đã bày tỏ : các nước dân chủ thập thò nhát sợ chừng nào, càng như thúc-giục mấy quốc gia phát-xít thêm đặc thế và mạnh hơn chừng nấy.

Sau những cuộc thắng lợi của bộ - ba Đức-Y-Nhật, giờ sắp thêm ra một mối lo mới nữa : Y pha nho phát-xít.

Phản-tướng Franco đã tấn-công đến Barcelone rồi. Thành này công hãm, không khác gì cây búa giáng trên đầu các nước Dân chủ.

Nga-Sô của Staline bấy lâu cũng thập thò nhát sợ, đối với Trung-quốc hay Y pha nho cũng vậy, họ không dám trợ chiến ra mặt. Bây giờ thấy phe cộng-hòa

Y pha nho gần nguy. Staline không giúp gì nữa.

Vì sao?

Ài mà biết!

Chắc vì ông ta đã bỏ cái «chủ nghĩa hộ vệ vô sản thế-giới và phò tri dân-tộc nhược-tiêu» vô tui rồi. Ai không thấy cái áo của ông có mấy cái túi lớn ghê!

THẾ mới biết xứ mình có nhiều người hiền lắm văn-minh tự do rồi tự mua lấy sự phiến não.

Nhà có con gái, chồng có vợ trẻ, những lúc hữu-bình mà cần phải cho tới mấy ông đốc - to riêng để thăm mạch cho toa điều trị ngay ở các nước Âu-Mỹ kia luôn luôn cha mẹ dẫn con đi, chồng dắt vợ tới, hay là có thân nhân đi kèm, chứ không thả cho vợ con đi một mình bao giờ. Bỏ-y người ta để phòng cần thận cho vợ con vậy.

Xứ mình không thế. Vợ con có bệnh, họ cứ để cho một mình đi lại đốc - to, tưởng thế là ta văn minh, rồi khi có xảy ra việc gì bất trắc, họ la rùm lên. Nhưng họ quên rằng trong đó có một người đáng trách trước hết, ấy là chính mình.

ĐẦU là đốc-to đốc - tiếc gì nữa, những người ấy cũng vẫn là người như ai, vẫn có những cái tánh sa - ngã về tình yêu sắc đẹp như bao nhiêu kẻ có sống có chết ở đời. Nhiều khi chính người đàn bà con gái hữu-bình kia, thừa dịp mình được đi lại đốc-to tự do một mình, rồi cảm dỗ cả đốc-to cũng có.

Cứ nói cho ngay, ở phương-tây hay xứ mình cũng vậy, quả có một hai người lợi-dụng địa-vị mình làm đốc-to mà gò gẫm mấy cô bịnh nhơn nào ngon. Nhưng ai bảo những người có vợ con kia không để phòng, lại để lửa bên rơm một cách sơ suất mới ra nông nổi.

TÔI đây chúng tôi đã bước vào câu chuyện một tờ báo công-kích ông đốc-to Nhật «chím» vợ người, đang làm sôi nổi dư-luận.

Chúng tôi không hề quen biết ông đốc-to Nhật, nhưng cứ nghe tiếng chuông thứ hai, thì ông này chỉ bị thù hềm vu-cáo, lấy tư làm công, chứ không hề phạm đến danh dự và lương tâm nghề nghiệp như người ta đã buộc ông.

Nhứt là ông không làm việc gì phạm tội luân lý mà phá gia-cang của ai. Vì có năng sồn-sồn nào kia đang làm như mũi tên cho người ta toan bắn ngã ông Nhật, chỉ là một trong ba bốn năm sáu bức tranh tố-nữ để vui cảnh già của một ông nhà khá-giá và trên năm chục xuân thu, chứ nào phải vợ cái con cọt gi của ông đâu, mà bảo ông Nhật phá hư gia-cang cho được.

Huống chi, ông với người đó, gặp gỡ giữa đường, chứ đâu phải là bịnh-nhơn thân chủ, mà người ta buộc cho ông cái tiếng lợi-dụng chức-nghịep đốc-to của mình.

QUẢ nhiên, quân Nhật đã đổ bộ lên cù-lao Vi-châu,

phía ngoài Bắc-hải, định do ngã này đánh vào Quảng-tây.

Chủ-y họ tính lập sân đồn trú máy bay ở Vi-châu để trông nom và cắt đứt con đường vận-tải khí-giới cho Tàu ở Trung-quốc-hải.

Còn ở Quảng-dông, thì tổng tư-lệnh Nhật-quân là An-đăng trung - tướng - người khien Tướng-giới-Thạch đem 100 vạn quân xuống Hoa-nam quyết chiến để thử sống mái cho biết - đã phân binh ra làm ba đạo tấn công những thành trấn trọng yếu cách xa Quảng-châu bốn năm chục cây số. Mục-dịch họ tính đánh tới Ngô-châu mà vào Quảng-tây.

BOM Nhứt ác-độc thiệt, đã giết chết ở Trùng-khánh ông già Huỳnh-kim-Lâm 75 tuổi, là nhà nấu ăn thánh nhứt nước Tàu, nguyên là đầu bếp của bà Tây-hậu nhà Thanh.

MUSSOLINI định làm liều gì đó chẳng mà mấy hôm nay ở thành La-mã, kêu lính lưu-hậu ra tập nập ròn rạng. Lại phái mấy sư-đoàn qua thuộc địa Lybie nữa.

Lybie của Ý và Tunisie của Pháp giáp ranh nhau. Bộ Mut tướng quốc toan đồ thử-foan võ đại chẳng?

Nhưng có lẽ nào?

Vả lại cũng khó lắm vì ở Tunisie, Pháp đã sắp đặt võ-bị rất châu đáo. Nhứt là cũng có chiến lũy kiên cố như chiến-lũy Maginot bên Pháp lận.

Muốn biết rõ thời cuộc quan-hệ này, độc-giả nhớ đón coi số đặc-biệt «Thế-giới 1939».

CHẮC là sau tết rồi bốn tường vận động tuyến-cử Quân-hạt bắt đầu khai diễn.

Khóa này hình như náo nhiệt lắm.

Nghe nói riêng một sân khấu «Quận thứ nhứt» là Saigon Cholon, Gia-định, Tân-an, Mỹ-tho, sẽ có tới 10 anh kép tranh nhau sắm trò lặn. Chắc nhiều sự vui.

TÌNH-hình ở Địa-trung-hải mấy bữa nay nghiêm-trọng đáo đẽ. Vì quân-đội Franco đã tới Barcelone rồi.

Chánh-phủ cộng-hòa đã dời đi, chắc hẳn quân-đội cộng-hòa có chống cự chỉ là miễn cưỡng, trước sau gì cũng phải chịu mất Barcelone.

Thấy tình-thế của phe dân-chủ Y pha nho nguy cấp như vậy, tá-phái ở Anh và ở Pháp đều kêu gao nhà đương-cuộc mình phải bỏ chánh-sách bất-can-thiệp mà xuất binh cứu viện Barcelone mau mau. Nền để thành này lọt về tay phản-tướng Franco, tức là phát-xít thắng thêm một trận mới nữa, sẽ có ảnh-hưởng tới Anh-Pháp không phải là nhỏ.

Biết vậy đó thiệt nhưng chắc Anh Pháp không dám bỏ chánh-sách «Bất can thiệp» đâu, vì nếu binh vực chánh-phủ cộng-hòa Y pha nho tức là khai chiến với Đức và Ý vậy.

LÚC này phát - xít lớn lối ghê!

Trả lời một câu hỏi ở Thứ-

Những bịnh ho của người lớn và trẻ con mới phát như : ho khan, ho có đờm, tắc tiếng, ho khô khè trong cổ như gà kêu. Cầm mà ho. Ho nhiều mà không có đờm. Đờm bả có thai ho, hoặc để rồi ho sần hậu, khạc có chút huyết.

Cùng những bịnh ho lâu năm đến có đờm xanh, đờm đen, có huyết. Ho lao ngực tức khó thở, đờm dính theo máu lợn cợn như bột báng. Hai chỏ vai đau, đầu xây xâm bần thần, Dã được về buổi chiều, ớn lạnh, mất ngủ, xo't xa trong phổi.

Và nhứt là bịnh ho kinh niên của người lớn tuổi mỗi năm đến lúc trở trời đều ho.

Nếu các bịnh ho trên đây trị ngay bằng thuốc BẢO-PHÉ LINH-DƯỢC của hiệu PHỤC-HUNG-Y-QUÁN thì chắc chắn rất mau mạnh. Thuốc BẢO-PHÉ LINH-DƯỢC chuyên trị các bịnh ho rất mau lẹ, mà nó còn là một thứ thuốc bổ phổi rất tốt. Hiệu nghiệm trong 24 giờ. Một hộp 8 hoàn giá 1p.00

Trữ bán tại nhà thuốc VÕ-ĐÌNH-DẪN 323 Marins Cholon, 118 Espagne Saigon, 4 Ohier P. Penh.

(Gửi contre remboursement khỏi cước phí từ 2 hộp).

LAIT
LE PATRE
OVOMALTINE
R. MONTESSIER-SAIGON

dân nghị-viện, Lục-tướng Bân-viên nước Nhật đã tuyên - bố cảnh rẽ như vậy :

— « Nhật - bốn vẫn kế tiếp dụng binh ở nước Tàu với còng, đồng-thời dự-bị đủ cả mọi mặt, để khi hữu - sự với một cường-quốc nào khác, Nhật có đủ sức đối phó cả hai mặt trận.

« Đối với Nga, Nhật không hề có ý khêu khích, song nếu như Nga xâm phạm tới Nhật thì Nhật đã sẵn đặt để đánh ngã mọt kẻ xâm phạm mình nguy »

Mấy năm nay ông chúa đồ Staline chắc được nghe những cái động-khinh bỉ Nga-Sô đó mãi, nhưng ông có dám rục rịch gì đâu.

VỀ VIỆC ANH-MỸ HÂM-HE PHONG TỎA NHỰT-BỒN

Một chuyện không mấy ai biết

HẢI-QUÂN MỸ TÍNH KHAI-CHIẾN VỚI NHỰT

Ông này mỗi ngày cùng đăng trên 313 tờ báo, cộng 12 triệu độc-giả) đã công bố một chuyện chưa ai hay biết: chỉ còn xa một lòng tay nữa thì Mỹ với Nhựt đã đánh nhau rồi.

☐

Số là hồi năm ngoái, trước khi bắt chìm chiếc tàu binh Panay của Mỹ ở Dương-tử giang, chánh-phủ Mỹ được tin mật báo rằng Quân-bộ Nhựt trù tính công kích hải-quân Mỹ, để dò thử dân tâm Mỹ và chánh sách của tổng thống Roosevelt đối với thời cuộc Viên đông ra thế nào.

Lúc đó các nhà đương cuộc Mỹ đều tưởng trong việc Nhựt mưu toan đó có cả Đức Ý, là vì lúc ấy các nước Độc-t i đều còn bơ ngo, không rõ cái chơn tình của Mỹ quốc về mặt ngoại giao ra làm sao. Họ dự liệu là hai nước Anh Pháp chỉ nói thôi, chứ không làm, nhưng riêng với Mỹ họ nghe ông Roosevelt diễn-thuyết ở Chicago, chủ trương liên hiệp các nước dân chủ để đối phó với những quốc-gia xâm lược, càng khiến cho bọn rầy phân-vân không hiểu, thành ra muốn gáv ra một chuyện gì để ước 'hử lòng người Mỹ cho biết.

Cách một tuần nữa chiếc tàu Panay bị liệng bom chìm, thượng-tướng Leahy ở bộ Hải-quân Mỹ đã lo bố trí đêm ngày, cho nên đến bữa chiến-hạm Panay bị bom Nhựt bắt chìm, thì Mỹ-quốc đã có dự bị sẵn sàng cả rồi, muốn đánh nhau với Nhựt là có thể xuất binh giao chiến tức khắc.

Giữa hôm được tin chẳng lành của chiến-hạm Panay, hải-quân thượng-tướng Leahy liền tới bộ Quốc-vụ nói rõ sự đã sắp đặt xong đầu đó rồi.

Thư-tướng bộ Quốc-vụ lúc đó tức là ông Hugh Wilson hiện thời làm đại-sứ Mỹ ở nước Đức nói như vậy:

— Cứ để hai năm nữa, Trung quốc sẽ nuốt trọn Nhựt-bồn giờ ta chẳng nên dẫn mình vào chuyện hiểm trở này làm chi, Thượng-tướng Leahy hiến ra

Một kế - hoạch « Anh Mỹ hiệp nhau phong tỏa Nhựt-bồn». Địa-thể Nhựt-bồn là rước cù-lao cho vợ giữa biển, cách xa các nước thế-giới. Nhựt - bồn phải cần nhập - cảng bông gòn, dầu hoi, đồng, sắt và các thứ khác cần dùng cho việc quân. Họ lại xa cách Mỹ-quốc biệt mù, nếu họ đem hải-quân tới San-Francisco hay Panama mà đánh hải-quân Mỹ, thì thế nào họ cũng bị toàn quân phuc-diệt. Bởi vậy thượng-tướng Leahy một hai xin tổng-thống Roosevelt cử việc hạ lệnh khai chiến với Nhựt đi. Thượng-tướng nói:

— « Không có cuộc đánh nào « giản tiện hơn nữa. Nước ta chỉ « đóng hải-quân ở San-Francisco « và Panama, Anh-quốc phái 24 « chiến-hạm đóng ở Tân-gia-ba, « còn Nga thì đã có sẵn 50 chiếc « tàu ngầm đồn trú tại Hải-sâm- « uy. Hải - quân hai nước Anh « Nga dễ dàng cắt đứt giao thông « của Nhựt ở khoảng Thượng-hải « và Trảng-kỳ.

Kế-hoạch của Thượng-tướng Leahy, được Tổng-thống Mỹ chấp, bộ Hải-quân Mỹ chấp, cả Anh-quốc cũng chấp nữa, duy có bộ Quốc-vụ không chịu mà thôi.

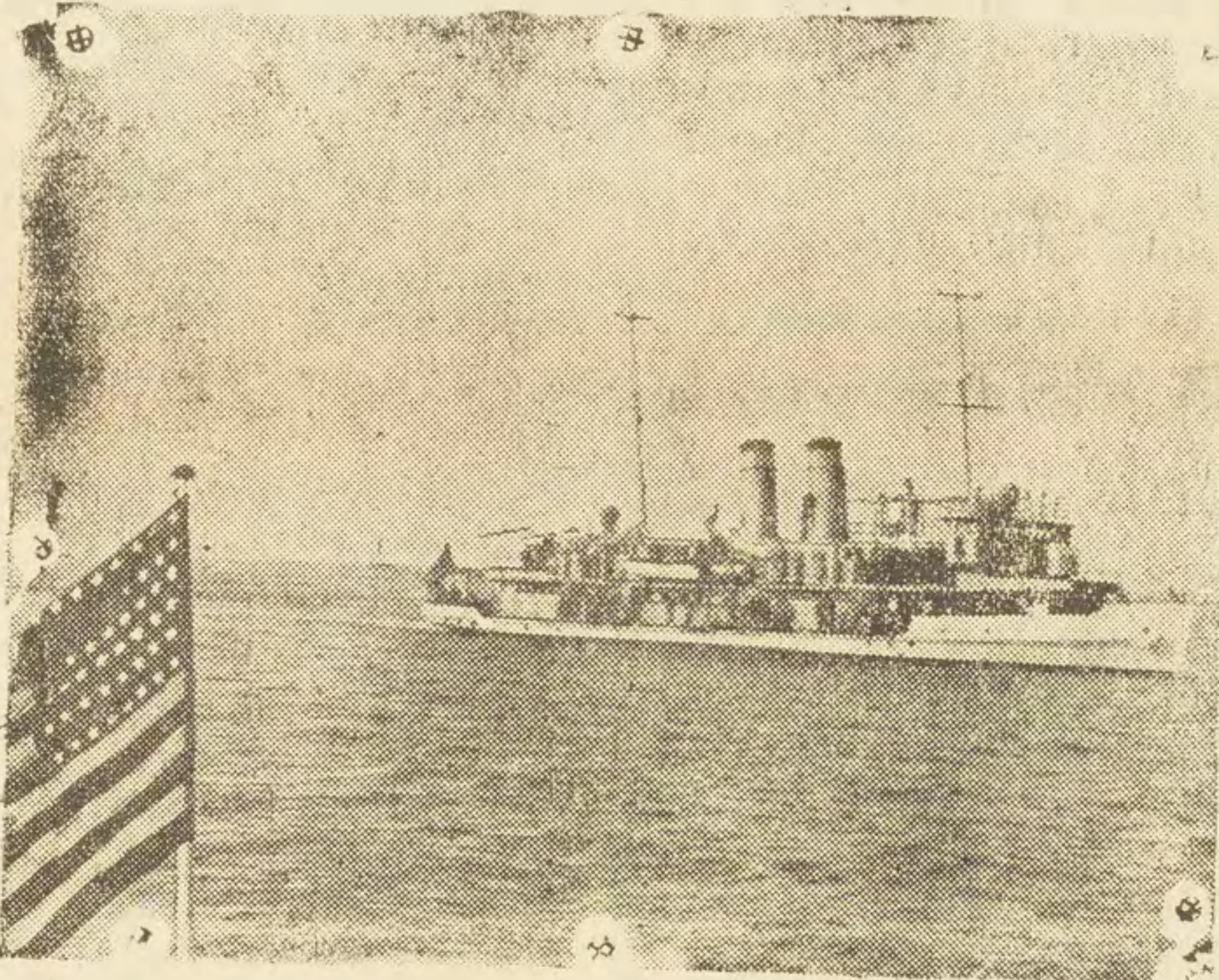
Vì bộ Quốc-vụ sợ làm chuyện mạo hiểm, bị dư luận công kích. Một vị đại-hiến trong bộ Quốc-vụ nói:

— Thôi để lần khác sẽ hay. Viên đại-tướng nọ trong bộ Hải-quân liền cười và đáp:

— Các ông tưởng đầu Nhựt-bồn họ ngu ngốc, sẽ gây nên cho các ông một vụ Panay số 2 nữa sao?

Quả nhiên, liền sau vụ ấy Nhựt-bồn xin lỗi Mỹ quốc và bồi thường chiếc tàu Panay thế là êm chuyện. Người Âu-châu, đều bảo đó là một sự thắng lợi cho Nhựt.

Đến nay Nhựt-bồn không cần gây ra một vụ xung-đột thứ 2 với Mỹ làm chi nữa. Nếu có vụ xung-đột thứ hai thì bây giờ Mỹ-quốc cũng không còn có thể phong-tỏa Nhựt-bồn được nữa đâu.

Chiếc tàu pháo hạm « PANAY », của Mỹ đã bị không-quân Nhựt thả bom đánh chìm ở cửa sông Dương-tử năm ngoái, thiếu chút nữa Mỹ Nhựt sanh sự xung đột to.

« Quân-đội Nhựt - bồn không có gì cấp dưỡng thì hết thế khu đất giàu nứt thề giới, « sanh-tồn. Trung-quốc lại chống tự nhiên họ đã có nguyên-liệu « cự đặc lực như thế kia, thì dùng mãi không hết. Trung- « không đầy hai ba tháng, tất quốc ngày nay chẳng qua chỉ « nhiên chú Nhựt phải vỡ lở. « Chừng đó ta có thể bão ngay « mặt họ: « Chú mày không « buông thả Trung-quốc ra mà « về thì mày đưa tao bao dây chết « nghe lán. »

« Chiến-sự thế đó, Mỹ không « phải hao tốn đến 2 chiếc tàu

Bởi vậy, một vị tham mưu bộ Hải-quân Mỹ đã thở dài:

— Bây giờ Hải-quân Mỹ mon men tới gần mặt biển Nhựt-bồn thật là khó lắm. Nhà viết lịch-sử, mai sau, tất phải cho cái việc Mỹ-quốc làm thình trước vụ bắt chìm tàu Panay, chính là một nguyên-nhơn lớn lao cho Nhựt-bồn tự do chinh phục được Trung-quốc vậy.

☐

Ta xem chuyện trên đây đủ rõ hồi năm ngoái, lúc xảy ra vụ Panay, Nhựt - binh chưa mà!

Nhức mỏi!
Khó ngủ!
Hãy uống.

Kim Tinh-Don
Vũ Ngân.

Chuyên trị các chứng bệnh thuộc về thần kinh như là: tay rung, trong lòng chỗ hộp, sâu cảm, hay giận hờn tánh tình không chừng đôi hay rầy rà quạo quạo. Ban đêm hay thao thức, toan tính mơ-màng những chuyện đầu đầu. Trị những chứng hay như gần ban đêm, giết tay cơn trong khi ngủ, mồ-mé trong lúc trở mình.

Nhưng người tôi ngày làm lung mệt nhọc, hoặc ngồi lâu, hoặc đi xa, hoặc làm việc bằng trí nếu đêm nằm xuống thì bất oải, đau nhức từ cổ, không ngủ yên, uống KIM-TINH-DON này thật hiệu nghiệm. Nếu được ngon, mà sáng ngày được thư thái vui vẻ. Những người có bệnh như: đầu đông uống vài ve hết tuyệt. Nhức đầu thường, uống một ve thì hết liền. Ban hà có thai, mỗi bữa đầu như, uống KIM-TINH-DON hay lắm. Khi nằm chờ trong mình rêm đầu uống một ve thì được êm ái ngủ yên. Giá mỗi ve: 0p.25

Nhà thuốc VỎ-ĐÌNH-DÂN

323 Marins Cholon
118 Espagne Saigon
4 Obier P. Penh.

Kính cáo chư vị độc-già Cao-miên

Hôm qua, M. Nguyễn-đức-Kính, hôn báo phái-viên, đã lên đường đi Cao-miên để cổ-động và thâu-tiền-dùm « MAI » M. Kính vốn là bạn quen lâu ngày của chư vị, và là bạn tán trợ hôn báo rất sốt sắng, cách rằm sáu tháng nay mới lại có dịp lên viếng chư-vị, chắc hẳn chư-vị rộng lòng chiếu cố giúp cho công việc của M. Kính được kết quả tốt đẹp.

Lần này đáng lý M. Đức - tám Trần-vân-Nhã cũng đi với M. Kính để lên thăm viếng các bạn, song vì hiện thời M. Nửa đang bị gia sự buộc ràng, không thể đi được. Ngày rộng tháng dài, xin hẹn qua năm.

Một món thuốc tiên

AI HO?

mà uống thứ thuốc nào cũng không hiệu nghiệm, không dứt tuyệt, thì nên uống thuốc của

GIA-BÛU-ĐƯỜNG

N° 90 Tổng-đốc-Phương CHOLON

Có thuốc ho rất thần-hiện. Bất cứ đàn bà, con nít, ho gió, ho đàm, hoặc lâu hoặc mau, uống thuốc nước này hết bệnh liền.

Người đang mạnh uống thuốc này cũng bổ tinh thần khoẻ kho

Dào-duy-Anh

Việt-Nam Văn Hóa sử cương 1 50
Không-Giáo phê-bình tiểu luận 0 50

Tổng phát hành Nam-kỳ, Cao-miên.

Đỗ-phương-Quế 31, Aviateur Garros Saigon. Ở xa mua V.N. V.H.S.C. gởi 1p.70 bằng cò thơ. Ở xa mua K.G.P.B.T.L. gởi về 0p.70 bằng cò thơ. Ở xa mua cả 2 quyển gởi về 2p.20 bằng cò thơ. Đại-lý ở các tỉnh cho người lên mua được trừ huê hồng rất hậu.

Có bán sỉ và lẻ Cờ quan giá 0.30

Bài toán khoa-học

Mỗi ngày trung-bình 15 người khách đến *Coi tay*. Trong 14 năm coi đủ hạng người được cả thấy là 76.650 người. Con số 76.650 người khách đến *Coi tay* đã chứng nhận Giáo-sư Nguyễn-thương-Hiền ở số 251 rue Lagrandière Saigon là người thông thái, có học, học hỏi gồm no Khoa-học, nhiều kinh-nghiệm về khoa *Coi tay* và *Coi bệnh*. (*Expériences sur la mort, les maladies, l'intelligence, l'hérédité* par l'analyse des empreintes des mains). Chớ không phải dốt nát như chú chàng thằng Mồng dẫu lộ thầy bói rồi đoạt gói mà ra làm thầy càn.

Les meilleurs vins se trouvent aux :

CAVES ALGÉRIENNES

Grands vins de France et d'Algérie

Mme PALMADE, Propriétaire

34, BOULEVARD CHARNER — SAIGON

TÉL. 20.458

R. C. 2.565

CUỘC XỔ SỔ DÔNG - PHÁP

KỲ THỨ NHỨT 1939

800.000 đồng bạc chia ra làm bốn bộ 200.000 vé, mỗi vé 1 p.

Bộ thứ nhất Từ số 000.000	Bộ thứ nhì Từ số 200.000
đến 199.999 có 4.705 số trúng	đến 399.999 có 4.705 số trúng
Xổ tại Hà Nội ngày 4-2-39	Xổ tại Hà Nội ngày 4-3-39
1 lot de 4.000 p.	1 lot de 4.000 p.
8 lots de 1.000	8 lots de 1.000
16 lots de 500	16 lots de 500
80 lots de 100	80 lots de 100
200 lots de 50	200 lots de 50
400 lots de 25	400 lots de 25
4.000 lots de 10	4.000 lots de 10

Bộ thứ ba Từ 400.000	Bộ thứ tư Từ 600.000
đến 599.999 có 4.705 số trúng	đến 799.999 có 4.705 số trúng
Xổ tại Hà Nội ngày 1-4-39	Xổ tại Hà Nội ngày 6-5-39
1 lot de 4.000 p.	1 lot de 4.000 p.
8 lots de 1.000	8 lots de 1.000
16 lots de 500	16 lots de 500
80 lots de 100	80 lots de 100
200 lots de 50	200 lots de 50
400 lots de 25	400 lots de 25
4.000 lots de 10	4.000 lots de 10

BÓN SỔ LỚN và 52 số an ủi 500 p chung cho cả 4 bộ	1 số trúng 60.000p
XỔ TẠI HANOI	1 " 30.000
Ngày 6 tháng 5 năm 1939	2 " 6.000

Có 52 lô an ủi 500 p. để cho những vé chỉ sai vé trúng lô độc đắc một con số, còn các con số khác đều phải y nguyên và đúng thứ tự. Thí dụ số 275.506 trúng lô độc đắc, những số 375.506, 205.506, 275.508, vân vân... đều được lô an ủi 500p.

Những vé hoặc trúng hay không trúng về bốn kỳ xổ của bốn bộ đều được dự vào cuộc xổ chung lấy 4 lô lớn và lô an ủi.

TẾT NĂM NAY

Các ngài ở Lạc-tĩnh muốn lấy rượu bô Néo-Toniq để ban dịp Tết xin viết thư cho biết trước không sợ trễ nãi cách gọi kỷ lưỡng mau lẹ. Rượu bô Néo-Toniq mua

tặng bà con rất quý rất sang, rất lịch sự, lại được khen lây.

Có bán trong các nhà thuốc Tây

ĐẠI-LÝ Pharmacie **KIM-QUAN**

90, Bonard SAIGON - Tél. : 21.464

N.B. Thuốc và rượu bô Néo-Toniq có gói cách lãnh hóa giao ngân.

ĐẠI-HY-SANH TOÀN XỨ ĐÔNG-DƯƠNG

BÁN MỘT BIỂU THÊM MỘT

hai thứ thuốc rượu bô hiệu «ÔNG-TIÊN»

Sâm-nhung dương tinh tủy (số 40)

uống với nước trà, hay là pha với rượu uống trị thận hư, huyết kém, dưỡng khí yếu, nhức mỏi, đau lưng, di-tĩnh, đàn bà đau mau, kinh-nguyệt bất thường. Mỗi ve Op.60, pha đựng một litre rượu thuốc trị các bệnh trên hết sức công niện, hay là để dành trong các đám tiệc chẳng những thơm tho ngọt ngào, lại hết sức bổ khỏe.

Tam hương thông vệ tủy (số 41)

Ngâm đậm một litre rượu bô, trị nhức mỏi, đau gân, nhức xương, phong tê bại xuội rất công niện. Mỗi hộp giá Op.80.

Đề đền đáp các thân-chủ có lòng chiều chuộng đến các nhà đại-lý chi-cuộc và thuốc ÔNG-TIÊN từ bấy lâu nay.

Các nhà đại-lý, chi cuộc ÔNG-TIÊN toàn xứ Đông-Dương đều ban một, tặng thêm một hai thứ thuốc rượu bô này và các thứ thuốc khác hiệu ÔNG-TIÊN đều bán giá hạ ba chục phần trăm (30%) từ 15 Janvier đến 8 Février 1939.

Saigon 228 rue d'Espagne, Dakao 186 Albert 1er, Cholon 59 Tổng-đốc-Phường, P.Penh 57 An-duong

Tiếng dân kêu

Dân làng Phú-thuận xin sữa cầu và đời trường-học về trung-tâm

Dân-chúng ở làng Phú-thuận quận Tân-châu, Châu-độc, thành thật trông mong quan chủ tỉnh Châu-độc và quan chủ-quận Tân-châu để ý đến bài này.

Vì làng Phú-thuận chúng tôi có cái cầu ngang qua mấy ngọn nương đều hư sập hết mà chẳng ai lo bắc lại. Cho tới đường sá chung quanh miền này cũng chẳng ai bồi đắp cho từ tể, đến đổi hư hỏng gập ghình, khó nôi cho nhơn dân và xe cộ lưu thông. Thiết là một sự đại bất tiện. Bởi vậy dân chúng ước ao nhà nước sớm ra lệnh cho làng chúng tôi xuất công nhơ ra bồi đắp sửa sang lại cả đường lẫn cầu, vừa thuận tiện cho dân lại vắng mà lại coi đẹp để cho làng xóm nữa.

Còn một nỗi nữa cũng bất tiện cho làng chúng tôi, là trường học Phú-thuận ở nệm về cuối làng gần dưới đuôi cù-lao, thành ra những trẻ nhỏ đi học quá xa xuôi. Phải chi nhà nước cho lập thêm một trường, hay là dời trường cũ về ở gần nhà việc làng, vì ở đây là rung-tâm-điểm của làng, thì cả hai đầu có con đi học được tiện lợi.

Đó là hai việc cần kíp mà chúng tôi trông đợi nhà nước thi-hành cho hợp với dân-y, dân vọng. Vì cả hai việc đều là công ích.

DÂN LÀNG PHÚ-THUẬN

VUA BẢO-ĐẠI thích âm-nhạc

Đức Bảo-Đại Hoàng-đế nước Nam là một vị đế-vương rất tân-thời, hẳn bà con ta ai cũng đã rõ. Song ngài ưa chuộng âm-nhạc, thì chắc chưa mấy ai hay.

Khi ngài còn đang du-học bên Pháp, thừa những lúc nhàn rảnh, vẫn chú trọng nghiên-cứu âm-nhạc Âu-tây, cho nên ngài sở trường cây đàn *Guitare espagnole*.

Nay nhân có dịp trú-tất xa-giá ở Saigon ta, ngài muốn đi dưỡng tánh tình, nên bữa 28 Décembre 1938 ngài có phái ông Hoàng tùng-đệ Vĩnh-Cần và ông văn phòng Nguyễn-tiến-Lãng lại tiệm đồn có tiếng ở Saigon, MÉLODIA, 104 Lagrandière, của nhà họa-sư Hội-Khanh, lựa đàn Guitare để ngài dùng.

Như trên đã nói, ngài rất am tường «*Guitare espagnole*», tự nhiên sự lựa chọn rất kỹ càng. Ông Hoàng Vĩnh-Cần phải đem chín mươi cây guitar vô Hân-hung, tức là phủ Chánh-soái ở đường Norodom, để Hoàng-đế lựa chọn lấy một cây nào cho vừa thành ý.

Có một cây được ngài lựa chọn để ngự-dùng, vì cây này tốt lành đủ phương diện (kêu, đứng, nhẹ giảy, coi về lại rất mỹ-thuật).

Từ hôm đó ngài để luôn cây đàn bên ngự-sàng. Ngài lại truyền chỉ cho hiệu *Mélodia* làm một hộp riêng để đựng cây đàn ấy. Luôn dịp, ngài đã ban khen nhà chế-tạo là ông Hội-Khanh. Chúng tôi thành thật mừng ông được vua hạ-cổ như thế.

Thường nói rằng bệnh phong-tinh tàn phá rất ghê gớm, bạn có ngờ đâu bệnh Di-tinh tàn phá nào lại kém gì.

Mới có bệnh, đêm nằm ngủ mơ màng thấy giao-hợp với đàn bà, tinh vừa ra thì giật mình thức giấc. Như thế gọi là Mộng-tinh. Trường hợp này không lấy gì làm nặng, đau lưng một ít thôi. Các khớp xương hơi rêm mỏi, nhức là xương sống và hai chân vai. Bạn cho là thường và chưa chịu uống thuốc.

Một tháng qua, bạn không còn thấy giao hợp nữa, mà sáng dậy tỉnh ra lúc nào không hay. Người bạn bạc nhược hơn lên, mất máu. Hai mí mắt có quầng đen. Đau lưng nhức mỏi. Đêm không ngủ được, thao thức trắng trọc suốt canh. Vừa chớp mắt là giật mình thức giấc. Ăn uống rất thất thường, trong bụng đầy hơi, lâu tiêu, người bôn uất.

Làm việc rất uể oải chần chờ. Không còn thấy lòng băng hái và chỉ phần đầu của tuổi trẻ tiêu tan. Ấy là bệnh mới ở thời kỳ Di-tinh.

Bệnh càng ngày càng thêm đến Huột-tinh. Tỉnh ra lúc nào cũng được. Thường ra sau khi tiểu tiện. Tinh loãng gần như nước tiểu. Người bệnh Huột-tinh tuyệt-tự, rất giảm thọ và không khéo trị có thể đi lần đến bệnh lao.

Những người có bệnh Mộng-tinh, Di-tinh, Huột-tinh theo 3 thời-kỳ trên đây hãy trị ngay bằng thuốc *Cổ-tinh tch-thọ* hoàn của hiệu *PHỤC-HUNG Y-QUÁN Cholon* bao chề thì chắc chắn sẽ khỏi ngay.

Bệnh nhẹ 1, 2 năm, uống 2 hộp là thật mạnh. Nặng hơn đến 5, 7 năm uống nhiều lắm 5 hộp thì không còn bao giờ tái trở lại nữa.

Bạn sẽ thấy trong người dễ chịu, thơ thới hơn lên, ngay 1 giờ sau khi dùng hoàn *Cổ-tinh tch-thọ* đầu. Trong 2 ngày sau là thấy bớt đau lưng. Các khớp xương bớt mỏi, ngũ yên, không còn giật mình thức giấc nữa. Tim đã bớt hồi hộp. Uống trong 1 hộp thì người thấy khỏe nhiều rồi, làm việc bằng hồi trở lại. Ăn uống ngon, lần lần sức lực phục hồi. Một hộp 6 hoàn giá 1p.00.

Nên đề ý. — Có nhiều thứ thuốc cũng trị bệnh Di-tinh, nhưng chỉ trị đỡ tạm-thời, rồi bệnh cũng trở lại như xưa. Cái đặc-biệt của thuốc *Cổ-tinh tch-thọ* hiệu *PHỤC-HUNG* là ở chỗ bệnh không bao giờ tái trở lại.

TRỮ BÁN TẠI

Nhà thuốc VÔ-DINH-DÂN

323, RUE MARINS — CHOLON
118, RUE D'ESPAGNE — SAIGON
4, RUE OHIER — PNOM-PENH
8, RUE DES CANTONNAIS — HANOI

(Gởi C. Rembt, khỏi cước phí từ 2 hộp).

Bán máy xay lúa gạo

Trừ đủ đồ phụ-tùn, dùng theo nhà máy xay. Những đồ phụ thuộc như bàn găng, cối lức, cối trắng, cối chà có quạt hút mát gạo, xa gió, bàn đảo, bù dài vân vân. Đại-lý nhiều hiệu máy chạy dầu cặng, máy chạy trâu và đã ráp nhiều nhà máy được kết quả mỹ-mãng.

ÉTABLISSEMENTS **TRẦN-VĂN-HANH**
21, BD GALLIÉNI
(TÉL. N° 21.058) SAIGON

Rượu đại-bổ Thanh-Yên J. MARIANI

Rượu khai vị ngon nhưt, chuyên trị nhức mỏi, tê bại, đau lưng, mệt nhọc, tỷ vị yếu, mất ngủ, mất máu v.v... và dùng trong ba ngày Tết rất thích hợp. Muốn mua hỏi tại

M. J. Mariani

22, Testard - Saigon

Téléphone: 21.639

THANH-NIÊN VIỆT-NAM CUỐI NĂM MÀU-DÀN

NĂM màu-dàn, còn lối hai
chục ngày nữa, chỉ là
một kỷ-niệm trong trí ta.

Rồi đây ta sẽ vui mừng giang
tay đón năm mới tươi hồng
trong ánh xuân-thiên.

Những tiếng pháo đã bắt đầu
rung rộn không-gian rực rỡ...

Lòng tôi nao nao!

Tôi thấy những màu xanh
phai dần đi. Rồi đến màu hồng,
màu đỏ. Rồi chẳng bao lâu nữa
màu vàng héo úa của ngày thu
đắt theo sau những giờ u-âm,
lạnh lùng.

Ai nấy chỉ thích
sống cảnh yên vui.

Tôi bỗng nhiên hăm hở,
muốn đem một cái gì to tát để
chấn náo xuân sang. Vì mỗi độ
xuân sang là một màu xanh phai
mất, mà tuổi xanh của tôi cũng
như tất cả sắc màu vạn vật cũng
theo xuân phai mất vẻ tươi đi!

—Hỡi các bạn tuổi xanh! Có như
tôi, các bạn thấy lòng bồn-khoăn
hối tiếc khi chợt nghe tiếng
pháo đầu xuân?

Một năm đã lìa chuỗi không-
gian, rơi vào hư-vô thăm-thẳm!
Ta cảm một sự chóng mặt,
và bất giác, nghiêng mái tóc
vào gương, thở dài.

Bao nhiêu hy-vọng, hoài-bảo
của ta đầu xuân trước, đến
xuân này, ảo-mộng, hay thành
công?

Ta vẫn đứng nguyên chỗ cũ,
tuy chân ta muốn chạy trên
đường dài.

Bên cạnh ta, hơn một năm
nay, có bao nhiêu vạn tuổi xanh
tắt trong sông máu, bao nhiêu
vạn thanh-xuân tan tác trong
súng đạn long trời?

Một ngày cuối tháng kia,
chúng ta đã chăm chú để cả tai
mắt về một phương xa, muôn
trùng cách-biệt. Đêm ấy, tìm ta

hòa nhịp với tim nhân-loại, hơi
thở ta trộn lẫn với hơi thở của
mấy ngàn triệu sanh-linh ở bốn
góc trời.

Ta hồi hộp hiết bao!

Thành Nuremberg xa xăm quá.
Mà chỉ do một lời tai-ác thốt
ra bởi một người tàn bạo thì
chúng ta, và nhân-loại đủ các
màu sắc, phải lẫn vào khói lửa!
— Phải không các bạn?

Nguyễn-tân-Phường

thân yêu với ta lắm! Có mẹ ta,
vợ ta, người hèn ước của ta,
bay chỉ ta, em ta...

Sao ta nữ khiến những ngón
lệ ngập ngừng kia phải chảy
giòng trên má họ — những má
hồng bên những má răn-reo?
Song le cái từ-hăm bấy lâu
nay cay nghiệt vô cùng. Ta chịu
làm sao được nữa, mà chẳng
mong chờ, ao ước phút thoát ly?

Ấy thế mà đêm kinh-khủng
tan lần trong một ánh bình-
minh êm-ả.

Bao nhiêu đàn-bà, thiếu-nữ
đã vội nâng khăn lau ngăn lệ,
và trên bao nhiêu cặp, môi lợt
lạt, rung-rung, những nụ cười
hồng nở tươi cùng với muôn hoa
trong gió sớm!

Thành Nuremberg không còn
vang tiếng kẻ bạo tàn. Bóng
phi-cơ của hai Thủ-tướng bên
kia sông Rhin và bên kia biển
Manche cũng không còn lại văng
trên trời Munich nữa.

Thời thế là xong, cơn ác-mộng.
Ta hãy vui đi, cùng bao nhiêu
kẻ khác, như là cùng những
người yêu dấu ở bên ta.

Để đợi một ngày vui khác nữa!
Một ngày chúng ta sẽ lấy hết
bao nhiêu hơi sức trong buồng
phổi để hát vang cho bốn góc
trời xa dội một khúc Khái-hoàn!
Một ngày mà xuân sang, chẳng
khiến ta ngậm ngùi soi mái tóc
trong gương, mà trong ánh xuân
thiên muôn hoa khoe sắc thắm,
ta có thể ngẩng đầu trông vạn
vật đổi thay với nụ cười không
gượng.

Ngày ấy ta sẽ đọc lại câu thơ
ngao nghê của L. Byron, thi-
hào và anh-kiệt của Anh-cát-Lợi:

Coi qua trang 8

TRƯỚC
BLÉNYL
SAU
BLÉNYL
Thuốc uống.

BLÉNYL rất hiệu nghiệm để chữa
CÁC BỆNH ĐAU ĐƯỜNG
TIỂU TIỆN
Bệnh lậu, sưng bàng quang, sưng đường
tiểu tiện, hư phong lậu chủ, vẩn vẩn...
Chưa không phải rửa, không cần thuốc tiêm.
Ở Nam-kỳ: Pharmacie Normale
119-123, đường Catinat, ở SAIGON
và các hiệu bảo chế tốt.
Laboratoire BLÉNYL, 14, Bd Poissonnière, PARIS

+ Docteur LÊ VĂN QUYỀN +

Diplômé de Médecine Coloniale Diplômé en Dermato-Vétérinaire
de l'Hôpital Saint Louis (Paris) Ancien externe de Stomatologie
và Mme Marie QUYỀN

Diplôme d'Infirmière et Diplôme de Puériculture de l'Université de Bordeaux

33, Colonel Grimaud (Sau ga xe điện Cuniac Saigon-Cholon)

TRỊ ĐỦ CÁC CHỨNG BỆNH NGƯỜI LỚN VÀ CON NÍT

Có phòng riêng để trị bệnh con nít và đàn bà sau khi sanh
sống (đau tử cung) đau bụng dài v.v.. do tay Mme Marie
QUYỀN săn sóc. Chuyên-trị bệnh ngoài da và trong máu, bệnh
phong-tình các thứ. Có trị bệnh trong miệng và răng.

GIỜ KHÁM BỆNH: Sớm mai: 8 giờ đến 12 giờ — Chiều:
4 giờ đến 7 giờ. Chứa-nhặt và lễ: 8 giờ đến 11 giờ.

Trong giờ nghỉ muốn rước gấp, xin đến số 8 đường

Jean Monlau

Artista Photo

74, Boulevard Bonnard - Saigon

TÉLÉPHONE: 21.859

Là tiệm hình có danh tiếng lâu nay

CLINIQUE PELLERIN

DOCTEUR **TRẦN-VĂN-ĐỒ**

93 RUE PELLERIN - TÉLÉPHONE: 20.912

Trị các chứng bệnh đàn ông và đàn bà.

Trị bệnh bằng điện khí (Diathermie) và rọi kiến RAYON X.

Có nhiều phòng rộng rãi để các bệnh ở xa về nghỉ.

GIỜ TIẾP KHÁCH

Sáng từ 7 giờ tới 11 giờ

Chiều 3 giờ 5 giờ

CỤ SÀO-NAM TIẾN MỘT NGƯỜI THANH NIÊN

Non nước vì đau chạnh cổ hương
Chốc mừng, chốc lại tiền lên
đường.

Ngựa già, lòng vẫn mây ngàn dặm,
Chim trẻ, lòng đành gió bốn
phương.

Chén rượu Tây-hồ pha giọt lệ,
Tiếng xe Bắc-trạm tán màu sương
Còn nhiều việc nữa, tôi cùng cậu,
Một gánh đôi vai thử dặm trường

HỒI HẬN

Cao hứng vì hoa cát tiếng ca,
Vô tình mang tội bán rao hoa!

Hận lòng muốn tránh trùm chấn
Trong mộng, chau mày khách

ĐẦU-TIẾP

HẬN NGÀY QUA

Thường vắng bên tai tiếng thiết tha
Trong khi lặng ngắm nước non xa
Tiếng than thân-thể danh tình lụy
Tiếng vịnh san-hà huyết lệ pha

Của khách trung-trình mơ cảnh
mộng
Của người thất thế hận ngày qua

Như ca, như tiếc thời oanh liệt,
Như nhủ ta bền chí hướng ta,

VẾT THƯƠNG TÂM

Ai xé tim ta để nát tan,
Khắc chỉ thân nhạn lạc xa đàn.
Hồn quỳên phảng phất tìm phương

bắc.
Mộng điệp mơ màng nhớ đất nam
Bởi muốn vẹn tròn câu hiếu nghĩa

ngũ. Nên đành lờ mờ môi trung can.
Đến nay máu chảy pha hàng lệ.
Nặng vết thương tâm khó nỗi hàn

ĐỒ-THỊ-QUÊ

NHÀ MÁY CHẾ TẠO
HAI - PHONG
(Tonkin)

Còn cần nhiều
đại-lý ở các tỉnh

Nên dùng thứ dầu sơn

RÉSISTANCO

Vừa láng, vừa bền, vừa rẻ tiền

Bán sỉ và bán lẻ
ở hiệu

NGUYỄN-SƠN-HÀ

97 rue Charner - SAIGON

Téléphone: 21.736

AI BAO THUỐC KHÔNG

Xả hội mong đèn nợ còn con.
hMàng ci gan ruột nó hao mòn,
Cái nền « tài chánh » tuy là hết,
Mà tài « văn chương » cũng vẫn
còn.
Thuở trước nung lên rồi để xuống
Bây giờ bóp méo lại vo tròn,
Nhiều khi tức bụng nên la lớn,
Phải quấy thôi đánh phủ nước non

HÀ-THỦY (PURSAT)

HOA SAO HOA KHÉO

Đường đời vôi vọi bước thăm
thăm
Nghĩ kiếp đào hoa những xót thăm
Đám trách trời già nhiều độc địa
Thương cho vận trẻ lắm thăng
trầm

Đầu xanh nở bất giây oan buộc.
Góc trắng đành đem cát bụi làm
Ngửa mặt hỏi trời, trời có thấu,
Đọa đây bỏ liễu há đang tâm??

Mlle HỒNG LAN
Kompongchang.

NỖI LÒNG

Chiều qua anh thấy em.
Ngồi thêu sau bức rèm,
Chăm chỉ, em nào biết,
Anh đứng bên cạnh em.

Mát tóc bay phất phơ,
Mà em vẫn hững hờ,
Không buồn cài tóc lại.
Trông em rất ngây thơ,

Gió thổi bức rèm lay
Nhìn em anh ngất ngây
Lặng yên anh muốn hưởng
Thêm những phút đắm say

Thoán thoát bức thêu xong,
« Đói chim đậu nhánh hồng, »
Riêng tặng người yêu dấu
Anh rung động tơ lòng.

Se sẽ, bước đến gần,
Anh muốn gọi: « Em Vân »
Giật mình anh hỡi nhũ :
Biết chẳng lòng cô-nhân?

J. LAURER

TAO HÓA HUYỀN-VI

Trong cảnh trần ai biết mấy người
Mà người biết cảnh đó là ai.

MỘT CUỐN SÁCH CÓ ÍCH CHO HẾT THẤY
CÁC HỌC-SINH BẬC TIỂU-HỌC (PRIMAIRE)

LE PARTICIPE

à l'aide d'exemples

do ông Nguyễn-v-Cảnh trưởng giáo trường kiêm-bị Tiên-yên soạn.
Ai đã học tiếng Pháp cũng đã rõ những chữ Participe thật
khó viết. Nay ông giáo Cảnh soạn lại thành sách có mẹo luật
lại thêm thí dụ cho dễ hiểu, thật là từ xưa tới nay chưa có một
cuốn sách nào tốt bằng. Mỗi cuốn 0p.12, ở xa gởi 15 xu timbre
cho nhà in Mai-linh Hanoi.

Ở Saigon bởi tiệm Mai-linh 120 G. Guynemer (trước cửa tòa
Tân-đào).

QUINAFORCE

RƯỢU MÁU BÒ

Bệnh mới dờ, xanh xao,
vếu đuối, ban rét, yếu phổi,
kinh nguyệt không đều, đang
kỳ thai nghén, và sau khi
sinh, kém ăn, ít ngủ.

Rượu bò huyết, thơm
khai vị, tiêu thực, được
nhiều vị lương y trọng dụng.

1 LITRE 2.00

DỰ TRỮ TẠI:

Pharmacie Vương-hữu Lê

144, rue d'Espagne - SAIGON (San Chơ-một)
Ở xa gởi theo cách lãnh hóa giao ngân

PHÁC NÉT ĐAU THƯƠNG

Ái dật thù nên thâm lắm bề?
Người đau nỗi nọ, kẻ đường kia
Trông chông « tượng đá » mong
chồng lại.

Nhớ nước « con quýt » gọi nước
về,
Phi đá Tây-sơn Tinh-Vệ ngâm,
Toi công Đông-hải Dạ-Tràng xe.

Ấy ai gheo ghét bày nên chuyện
Mà tháng năm đi, chuyện chớ hề..

CÁCH THỨC Ở ĐỜI

Trần ai một cuộc muốn ganh đua
Có biết cách thời mới được, thua
Đi gác sấm bầu, câu sấm giỡ
Khi nên thì bán, phải thì mua.
Theo ma phải mặc toàn đồ giấy,
Xem bút thì lên đến cửa chùa,
Lại nhớ luôn rằng trong vận sự,
Làm chi có bộ mới nên hồ.

LÊ-VIÊN

NHỚ BẠN

Trước ngày loan-ngủ tiền tri-âm
Sớm tối thơ-lầu vắng tiếng ngâm
Lúc ngắm trúc mai trông cô thức
Khi nhìn thơ ảnh nhớ đồng tâm.
Mong cho mãi hạ sum người ngọc
Hận bấy sang thu cách bạn cầm,
Thương cảnh vườn hoa thêm cảm
cảnh.

Nhìn lan chạnh nhớ bạn giao thâm

NGƯỜI NGHIỆN GÁNH NƯỚC

Ra thân giúp thế đỡ ai tày.
Hào kiệt tiền-ông cũng mỗ dầy.
Hữu sự ngay lưng ra gánh nước
Bình thời treo căng lại phun mây
C m-lô độ chúng thường năm tới
Họa-kịch tùy thân đỡ tháng ngày
Nợ nước trả xong về động phủ
Mặc dầu nghiêng ngửa tại hiện
tày.

Đ. T. (LAGI)

◆ Chúng tôi mới được tin
có cụ Trương-khôn - Anh có
bằng cấp hộ-sanh, trước kia
giúp việc cho Y-sĩ Nguyễn-vũ-
Phát, hiện nay đã mở riêng một
nhà hộ-sanh ở đường Đỗ-bửu-
Vị, số nhà 18. Với đức tánh
vui vẻ, bất thiệp và sự siêng
năng, cần mẫn, cụ Trương-
khôn-Anh sẽ được nhiều thân
chủ tín nhiệm, chúng tôi vui
lòng giới thiệu, và cầu chúc có
cụ Trương-khôn-Anh làm tròn
phận sự chức nghiệp của mình.

◆ Ông Đông - Chi, giúp việc
bổn-báo lâu nay, dự định ấn hành
một tập văn xán, lấy tên là
« Hương-xuân » và có nhiều bài
vở của anh em quen biết trên văn
đàn giúp sức. Bạn đọc quen biết
Đông-Chi đã nhiều, nay với tập
« Hương-xuân » sẽ đem đến cho
ta bao nhiêu sự vui, hay, và đặc
sắc, bạn đọc đón coi. Một công
trình kiệt tác mà ông dự định
trước ba tháng nay.

◆ Chúng tôi mới tiếp được
của nhà xuất bản Mai - linh ở
Hanoi gởi tặng

1' Công dân giáo khoa thư (lớp
dự bị, sơ đẳng, và trung đẳng,
soạn theo chương trình mới của
Nghị-định Toàn-quyền ngày 18
Janvier 1938).

2' - Précis d'Instruction Civique
(Cours supérieur).

3 Précis d'Instruction Civique
(Cours moyen 2e. année).

Cả ba cuốn đều cần dùng
cho học-sanh ta, do một nhóm
giáo-sư tư thực, học-sanh trường
Luật học Hanoi soạn ra.

◆ Có hai khách sạn ở giữa
thị-tứ Saigon, gồm có nhiều
phòng và đồ vật phụ tùng đủ hết,
nay chủ nhơn muốn kiếm người
sang hết với một số tiền mặt

Do nơi bôn - bạo chỉ chỗ cho
được trực tiếp với chủ nhơn hai
khách-sạn nói trên đây.

◆ Ban Nguyễn-đức-Kính đã
khởi sự lên đường đi Nam-vang
và toàn hạt Cao-miền để cổ động
thân tiền dùm MAI.

Xin chur vị chiếu cố, bổn-báo
đã tạ.

◆ Vài tuần nữa, số đặc biệt
« Thế-giới 1939 » của MAI xuất
bản, các ngài nên đón mua mau
kẻo hết. Vì chúng tôi không có
in nhiều đâu.

◆ Số này in toàn chữ mới.
Và qua tết rồi, từ số 75 trở đi
chúng tôi đổi chữ mới từ trương
đầu tới trương chót

MO'I RA

M. THANH TẠO ca :
Lệ thâm canh trường

(Guitare)

CÔ Ba HUÊ ca :

Bóng nhận mờ

(Violon kim)

Dĩa ASIA củ đổi mới bù 1p.20
ở khắp đại-ly

asi

Giáo-sư Albert Bachha

CHIROMANCIEN & MAGNÉTISEUR

115, rue Bourdais - Saigon

1') Dùng nhơn-diện (Magnétisme) trị tuyệt mọi chứng bệnh
(suyễn, rét, diên, bại, ho, ho lao, nhức đầu, đau bụng, lậu, đau
từ cung) rất mau lành, dám cam đoan.

2') Tiên-đoán quá khứ, hiện tại và hậu lai của đời người
một cách quả quyết chắc chắn. Bà con nên đến xem vận-mạng
của mình sang năm thế nào, sẽ rõ tài.

NOTA. = Xin in 2 bản tay, cho biết tuổi, kèm thêm mandat
1p.00 và một miếng vải của đồ mình đương dùng, nội trong
một tuần lễ có qui-kỳ gởi đến.

Những điều nên biết

CƯU-LONG-HOÀN bán tại VÔ-ĐÌNH-DÂN ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

(Sáng lập năm 1921)

323, rue des Marins CHOLON - 118, rue d'Espagne SAIGON
4 rue Obier PNOMPENH - 8, rue des Cantonnais HANOI

Thanh-niên Việt-nam năm Mậu-dân

« The days of our youth are the days of our glory » !
(Những ngày niên thiếu của ta là những ngày hiển vinh của ta đó !)

— Thanh-niên S. O. S !

Một nhà văn đã cấp báo như thế.

Nghe tiếng kêu đó, ai chẳng kinh hoàng, lo thay cho vận-mạng của thanh-niên mình.

Người ta bảo thanh-niên Việt-nam ngày nay trụ - lạc nhiều lắm. Họ chỉ biết phụng-sự Vật-dục, tôn thờ « con bò vàng » !

Họ là những phần tử vút đi ! Tôi không biết người ta có bi quan thái quá không. Riêng tôi, tôi chẳng nghĩ thanh-niên ta hiện thời đối tệ đến thế — đến phải « vút đi » !

Tôi căn cứ vào lịch-sử.

Một nước cường thịnh quá, thái-bình quá, đến nỗi quốc-dân không cần phải làm việc nữa, lo nghĩ nữa, chỉ an - nhàn tạm hưởng cảnh phú quý, rồi lần lần suy nhược, mất hết sức chiến-dấu.

Đó là một cảnh trụ-lạc.

Một dân-tộc trẻ-trung, muốn hoạt động, muốn tranh đấu, mà không được phép, không cơ-hội, thành ra chán nản, buồn bực, đâm ra phóng-dăng, bê-tha, không muốn quan tâm đến gì nữa cả !

Lại một cảnh trụ-lạc.

Cảnh trụ-lạc thứ nhứt đáng sợ lắm.

Nó là cảnh của Babylone, của Tyr, của Rome... ngày xưa.

Cảnh trụ-lạc thứ nhì không đáng sợ mấy — có khi đáng mừng nữa.

Nó là cảnh của Paris trước ngày 18 Brumaire, của Constantinople lúc chưa dời về Ankara, của Berlin khi Hitler chưa đến..

Nếu cảnh trụ - lạc thứ nhất là triệu chứng của tiêu - vong, cảnh trụ-lạc thứ hai báo hiệu một ngày hưng khởi.

Cho nên tôi không lo lắm.

Trước sự trụ - lạc (nếu quả có !) của thanh-niên Việt - nam hiện thời, tôi không một chút bi quan.

Tôi chỉ mong chờ.

Mong chờ một phản-động hùng-tráng phi-thường.

Tôi tin rằng Tương - Lai sẽ không dành cho tôi một thất-vọng về điều ấy.

Hiện có một cảnh trụ - lạc không ai nhận thấy, tuy rất đáng lo sợ.

Ấy là cảnh những thanh-niên — không phải ngang tàng, phóng dăng, bê tha, mà lại thích cuộc đời phăng lạng, an nhàn như các « cụ ».

Họ không muốn, hay không « dám », sống cái sống hoạt động hăng hái với những hành - vi

ngông-cuồng, ngạo-ngược — cái sống đặc-biệt của một tuổi xuân đang độ.

Họ lại ưa yên tĩnh, sống lặng lẽ trong cái sung - sướng tầm-thường, sống trong lễ-giao, trong khuôn khổ, thành-kiến một xã-hội chẳng có quan niệm gì còn đáng yêu kính cả.

Hiện-tượng này ta phải quan tâm đến, vì nó là một ung-độc phải trị sớm.

Những thanh - niên chơi bời phóng-dăng có thể chỉ trụ - lạc về thể chất mà thôi.

Chớ những thanh-niên ưa thích cảnh sống yên lặng, tầm thường, hay lấy làm mãn - nguyện được giữ suốt đời một ghế trong công sở, trong quan trường — những thanh-niên không ý-chí, không lý-tưởng ấy mới quá trụ-lạc cả tâm hồn.

Một thân thể bệnh hoạn còn dễ có thuốc chữa. Một tâm hồn đã liệt nhược thật rất khó trị.

Triết-lý thông thường dạy ta đừng cao-vọng. Nhưng một tuổi trẻ không cao-vọng thì sống còn thú vị gì nữa ?

Ngày nào tôi bảo tôi không ước vọng gì nữa, ngày đó tôi chết rồi.

Nếu có một triết - lý cần thiết cho thanh-niên ta bây giờ, triết-lý ấy phải là của F. Nietzsche — và những bài học anh hùng của Plutarque, của Corneille, của Ch. Péguy.

Ta phải sống với tất cả sinh-lực trong người ta. Ta phải sống mạnh mẽ ; phải có một mục đích để theo đuổi, một lý-tưởng để phụng thờ.

Nhất là đừng bao giờ chịu nhận cái « tầm thường ». Phải biết khinh bỉ nó, xa lánh nó — như những thi-nhân:

— « Tôi ghét tầm thường ô-nhục ! »

Lời của Ronsard.

— « Thi-sĩ như con chim trời. Đôi cánh to lớn của nó khiến nó không đi được » !

Lời của Bandelaire.

Vậy ta đừng sợ thất vọng mà không dám cao vọng. Thanh-niên phải có như tráng-sĩ một lần qua sông Dịch, và dám hẹn câu :

— « Một đi không trở về ! »

NGUYỄN-TẤN-PHƯƠNG

Hiệu đồng-hồ

NGUYỄN - CHANH - TRƯC

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7 Amiral Courbet - Saigon

Lãnh sự đã hiệu đồng hồ.
Chuyên môn sửa compteur
xe hơi, máy chụp hình và
máy đánh chữ v. v.

SAIGON-CYCLES

151, BD DE LA SOMME - SAIGON

Bồn hiệu từ nay được trọn quyền thay mặt tổng phát hành mấy hiệu xe như : B. C. Sport, Cortéa, Junior, Abeille, B. C. C. Luxe, Colomba.

Sường bằng tubes 808 Reynolds và Rubis giá thật rẻ. Đủ các thứ xe đầm nhỏ lớn ; xe trẻ em trai và gái sơn màu thật đẹp giá rẻ hơn các nơi. Bồn hiệu cũng có trữ bán đủ thứ tubes, raccords, etc... Đồ phụ tùng bằng Duralumin.

Bồn hiệu được quyền bán xe giá bằng hàng chánh. Xin viết thư thương lượng và nhờ đình cò trả lời.

Xin thương lượng với M. Nguyễn-văn-Viêm, — 151 Bd. de la Somme

Xe máy hiệu Bécé Sport là chúa-tề các hiệu xe máy đua đã thắng được 12 giải Cap-Saigon liên-tiếp

Ta chớ có làm
tưởng Lãng-
mạn là dở cả

LÃNG-MẠN

với

CÁCH-MẠNG

LÃNG-MẠN là một chủ nghĩa đẹp đẽ lâu đài phong-kiến, phá hoại những hiện trạng cũ đã có hay là mong đứng mãi.

Bất cứ là nghệ-thuật hay văn-chương nếu không nhờ nó, thì trên hành trình tấn hóa tất phải trầm trệ.

Thế mà, trên mỗi phần đông bà con mình lại thường thấy nở ra một nụ cười khinh bỉ và trách cứ nó.

Họ cho nó là chủ nghĩa vu vơ !

Họ hiểu lầm !!! Họ cho những cử chỉ hay tư tư phiến muộn là « Lãng-mãn ». Họ khóc theo tiếng để gáy canh khuỷa. Họ nhớ bằng quơ không căn cứ, họ buồn nỗi buồn vô định dần dần rồi họ tưởng đó là tinh - thần « Lãng-mạn ». Họ cho người ca, buồn, khóc, nhớ, thương, như thế là người « Lãng - mãn » ! Kể viết bài này cũng cho đó là Lãng-mạn, nhưng nó là một thứ Lãng-mạn hạ cấp (Romanisme de bas étage).

Lãng-mạn hạ-cấp là một thứ lãng-mạn do thần kinh suy nhược, do những người thất ý tuyệt-vọng vì thiếu năng lực, phần đấu, can đảm. Những người ấy là hình ảnh điêu tàn của thời-đại, là tượng chứng các cuộc hành lạc dâm ô ! Đó là chứng bệnh chớ không phải lãng-mạn.

Nguyên-nhân của chứng bệnh « Lãng-mạn » hạ cấp

Chưa bàn đến cá-thể, chứng bệnh Lãng-mạn hạ cấp là do ảnh hưởng xã-hội bị trôi buộc mà ra, nào là luân-lý suy đốn, văn-thơ mơ mộng.. nào là quan-niệm có tính cách hèn yếu và phục-túng. Đứng giữa tình trạng ấy cá-nhân làm gì thoát khỏi vòng cương-tỏa của xã-hội ? Lấy quan-niệm nào làm tiêu-khiển để sống vui. Vịn vào đâu để thờ lý-tưởng

« tranh đấu », phát-triển bản-thể chiến - thắng mà không lấy trụ-lạc làm tiêu-khiển, lấy mơ mộng làm chiến-thắng. Mà nếu, một cá nhân lấy trụ-lạc để tiêu-khiển, cho mơ-mộng là chiến-thắng ; rồi hai, rồi ba, rồi đến toàn xã-hội cứ xô xát nhau lẫn mình vào đấy thì chạy đâu cho khỏi, không có chứng bệnh lãng-mạn hạ cấp lan tràn ?

Đó là tại xã-hội.

Dưới đây là tại nhân-sinh !

Bản văn nhân-sinh, trong phòng khám bệnh của nhà y học thì tinh thần lãng - mạn ấy chứa đựng trong một thân thể gầy còm thiếu sinh-lực. Nhà tâm lý cho đó là người mắc bệnh não-cán vì cõi vô-y-thức bị giằng ép bởi tầng đá — áp bức của pháp-luật — ngàn cân và bị quản-trị dưới sức suy đốn ác bại ! Tầm mắt huyền-vi của nhà triết - lý cho đó là triệu chứng của bản-năng tê liệt vì thất bại, nên tâm hồn tràn ngập những chán nản rồi xúc cảm bởi đau thương !

Vậy lãng-mạn hạ cấp là một mối hại, ai đã bị ám ảnh bởi chứng bệnh ấy là một nạn-nhân. Ta nên trừ và sớm ngừa bệnh ấy chớ không nên làm mà để cho chủ nghĩa lãng mạn chân-chính chịu tiếng trách oan.

Lãng - mạn chân - chính

Lãng-mạn chân-chính là một cuộc chuyển-thể của trái tim. Nó đem đến tất cả kiến-thiết cho bản-ngã. Nó tự tranh - đấu lấy nó với tất cả hiện trạng thấp hèn đang kèm thúc như : lý-trí, tình yêu và thống-cảm.

Chủ nghĩa lãng-mạn chân-chánh là một sức hoạt-động của trái tim tự-do, không cần thể lệ ; nó nảy nở rồi thành tựu ở cảm đó, ta đáng sống-ai, cũng như giác, nên muốn thấu triết và tinh thần lãng mạn ở trên đáng phân tách nó thì cần phải căn cứ vào sinh-lý và văn - học-sử. Ta chớ nên làm cái nọ vớ Văn học cổ điển đầy những cái kia.

thành-kiến. Nó nằm lý trong khuôn lễ lối xưa không bao giờ chịu thoát-hóa. Trong tâm lý và lý trí của loài người vẫn là một cứ-địa bất-di-dịch của nó. Nó không theo tình cảm mặc dầu tình cảm phát-triển lên cực-diểm.

Thế kỷ thứ 17 bên Pháp ; học giả hết sức phụng thờ, nghĩa là hết sức tôn sùng những mẹo luật gặt gao của nó. Của văn-học cổ-diễn.

Cũng trong thế kỷ 17 ấy, văn-chương lãng-mạn ngùn ngụt phát-triển. Chẳng bao lâu, nổi lên cuộc cách-mạng Pháp năm 1787. Văn-chương cổ-diễn nhường chỗ cho văn-chương lãng-mạn.

Thế thì lãng-mạn nhờ cách-mạng mà sanh nở, trái lại, nhờ sự ngùn ngụt của triết lý lãng-mạn nên cách-mạng mới sanh nở rồi lớn lên.

Khởi-diểm, lãng mạn và cách-mạng hai bên đều ở chỗ liên-quan không phục-túng lễ lối, nhưng qui kết ở chỗ hành-tàng : Giống mà không, gần mà xa, là cách-mạng và lãng mạn.

Thế là trong chủ-nghĩa lãng-mạn có tính cách cách-mạng. Cách-mạng chủ-nghĩa đầy đáp những kiên cố áp bức, chặt bỏ gông cùm để tìm sự giải thoát hoàn toàn.

Trái tim lãng mạn không chứa đựng trong mình nó mầm cách-mạng thì không phải là lãng-mạn chân chính được, chỉ là « lãng mạn hạ cấp » thôi.

Cũng như trái tim cách-mạng không chứa đựng trong mình nó mầm lãng-mạn thì không thể có sự cách-mạng thực tế phát-ra và cũng không có thể gây ra cách-mạng.

Vậy thì chủ nghĩa lãng mạn và tinh thần lãng mạn ở trên đáng bài trừ vì nó là một chứng bệnh cứ vào sinh-lý và văn - học-sử. Ta chớ nên làm cái nọ vớ Văn học cổ điển đầy những cái kia.

LÊ-HỌC-NHƯ

Một nhà thuốc chuyên môn chữa bệnh phong-tình

TRUNG NAM Y-VIÊN

113, rue Hamelin - Saigon (Trước rạp hát bóng CINÉMA REX)

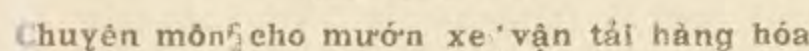
Nhận chữa bảo kiết các chứng lậu, giang-mai, hạ cam đầu nặng tới bực nào cũng cam đoan trong một tuần lễ là khỏi dứt nọc

THUỐC PHONG-TÌNH TRUNG-NAM ĐA CHỮA HÀNG MUÔN NGƯỜI

Thuốc lậu số 1 : Trị chứng bệnh lậu mới mắc đau, tức, buốt, xót, ra mủ xanh, mủ vàng lẫn máu. Dùng 4 hộp là khỏi hẳn. Mỗi hộp giá 0p.60.

Thuốc lậu số 2 : Trị chứng lậu kinh niên, di tiểu thông, không đau đớn, ra ít mủ hoặc sáng đục mới có một tý. Mỗi hộp giá 0p.60. Chỉ uống 6 hộp là dứt nọc.

Thuốc Giang-mai số 3 : Chữa đủ 3 cử giang mai, từ lúc mới phát lở loét cho đến lúc bệnh đã nhập cốt. Mỗi hộp giá 0p.50. Bị Lậu, Giang-mai mà chưa hết nọc, trong máu thường hay nhức đầu, chóng mặt, ù tai, mờ mắt, tóc rụng, nhức mỗi xương cốt uống thuốc Tây Huyết trừ căn số 7 sẽ trừ được hết nọc độc còn lại trong máu và khỏi tuyệt căn bệnh.

.....

28, rue Marché :- CANTHO - 106-111, rue Lagrandière :- SAIGON

n° 191 rue Frères-Louis. — SAIGON

lên rất mạnh ; nếu người Nhật được kinh-doanh tự-do ở Tàu cũng như trong nước Nhật họ thì chẳng bao lâu tài - nguyên của Tàu sẽ về người Nhật nắm cả.

Điều thứ ba thuộc về quyền-lợi của ngoại - quốc, có đúng hay không, cứ xem những chính-sách và tuyên ngôn của các yếu-nhân Nhật bấy lâu nay thì đủ rõ.

Tóm lại ba nguyên-tắc giảng-hòa của thi-lương Cận - Vệ là những cái bày để dụ người Tàu. Nếu người Tàu không nổi mà vương vào thì không thể gỡ ra được.

Một lúc đã thu xếp khí - giới để mở cuộc giảng-hòa, thì những điều kiện của Nhật sẽ thất dần lại làm cho nước Tàu sẽ thành ra một thuộc-địa của Nhật không khác gì Mãn-châu, Đài-loan v.v.

Dầu hiệp-ước giảng - hòa có theo đúng những nguyên-tắc kể trên, nhưng đến khi thế-lực người Nhật ở trong nước Tàu đã quá mạnh thì cái hiệp - ước ấy không khỏi bị chôn sâu vào dĩ-vãng như tất cả những hiệp ước xưa nay giữa một nước mạnh và một nước yếu. (Hanoi)

THỜI VỤ

Ở TRÙNG - KHÁNH

Ngày nào, nhà buôn và nhân-dân cũng bỏ nhà trốn tránh mãi đến 3 giờ chiều mới dám về mở cửa làm ăn

Hôm 15 Janvier rồi, không-quân Nhật tới thả bom xuống Trùng-khánh dữ dội, chết 155 người, bị thương 166 người.

Từ hôm đó trở đi nhân-dân sợ quá, đến đối ngoài đường cũng học, không có ai đi lại.

Các hiệu buôn đóng cửa bịt bùng, mãi tới 3 giờ chiều mới dám mở cửa ra buôn bán.

Ngày nào cũng vậy, cứ buổi sáng thì nhân-dân trong thành đều đóng cửa bỏ nhà dắt nhau đi ra ngoài xa để trốn tránh, rồi chiều 3, 4 giờ mới lục tục mò về làm việc. Là vì họ đoán biết phi-cơ Nhật hay tới liệng bom xuống Trùng-khánh vào khoảng buổi sáng tới trưa, cho nên họ phải tránh buổi ấy đi.

Các trường học và rạp hát bóng cũng dời đi mấy miền phụ cận, chỗ không dám ở Trùng-khánh nữa.

Muôn báo đẹp

Xin do M. HÀ - NGỌC CÔN, nhà chuyên - môn khắc này : 139 Lagrandière, làm tuyệt khéo, giá thật rẻ.

BÀ-NGUYỄN-SOÀI

muôn dựng lên nước Tàu mới ở miền Tàu - nam

Cái tin Nhật nói Tổng Mỹ-linh giận Tưởng đã bỏ Trùng - khánh đi Hương-căng, nay rõ lại là một tin bày đặt bỗ-láo.

Chứng cứ là ngày 16 Janvier Tổng Mỹ-linh còn viết một bài báo ký tên đảng hoàng.

Thật vậy, hôm đó Tổng viết bài xã - thuyết trên báo « Trung-ương Nhật-báo » ở Trùng-khánh, đại ý nói bao nhiêu cảnh tượng hoang lương tàn phá ở Trung-quốc bây giờ, đều là dấu tổ chắc chắn Trung - quốc đang phục-hưng, chứ không khi nào tuyệt diệt dặng.

« Quân giặc xâm lấn đất nước ta, trong ý bảo rằng không bao lâu thì chúng có thể trông cái ách chinh-phục vào cổ chúng ta.

Song ta là dân-tộc lớn như thế này, có lịch-sử vẻ vang lâu đời thế kia, ta cứ nên vui vẻ mà phấn đấu. Luôn mấy thế-kỷ nay ta bị thiên tai nhơn họa biết bao lần, mà lần nào cũng nguy khốn đáo để rồi lại phục-hưng, là vì dân tộc chúng ta vẫn có cái năng - lực phục hưng đời đời, chẳng sức mạnh nào làm tiêu diệt nó được.

Thì ngày nay chính là lúc dân ta đang hoạt động đó.

« Cái sản nghiệp của Hiên-viên Hoàng-đế trải bao phần đấu mới còn, nay lọt vào trong tay chúng ta, chúng ta phải đem hết lực-ượng ra mà bảo thủ lấy, chứ để

cho con cháu mai sau khinh bỉ chúng ta đã đem sản nghiệp của ông bà dâng cho quân giặc. Bởi vậy, dầu khó khăn cách gì ta cũng phải phấn đấu, dầu ở dưới quyền thống chế của quân giặc, ta cũng phải phấn đấu luôn luôn. Vì sự thắng lợi của quân giặc bây giờ, chỉ là tạm thời, không đáng lo sợ. »

Rồi Tổng-Mỹ-Linh nói tới mấy tỉnh Tây-bắc có kỳ hoa dị-thảo, có nhiều mỏ kim khí, có vô số sản vật quý báu, có những giống dân cường kiện, đó chính là cơ-sở cho Trung quốc ta đứng vững để chống cự quân giặc lâu dài và dựng lên một nước Trung - Hoa mới mẻ.

Miền tây nam — các tỉnh Vân nam, Quý-châu, Tứ-xuyên, Cam-túc, Tân-cương v.v. — chan chứa nguồn lợi thiên nhiên, chỉ vì giao thông hiểm trở, non núi điệp trùng, vả lại Tàu còn đang thiếu sót nhơn tài chuyên-môn nên chỉ bấy lâu không khai phá được. Nay nhà đương cuộc bắt đầu kiến thiết mọi việc, nào là xây đường hàng không, nào là xây đường công-lộ và thiết-lộ, chỉ trong nay mai có xe lửa chạy từ Vân-nam đến Miến-điện, chừng đó cuộc giao thông của miền tây nam Trung-quốc với nước ngoài được mở mang ra thông suốt, quân giặc không làm sao mà bịt

Trên 1000 triệu

ẤY LÀ SỐ TIỀN QUAN THUẾ CỦA TÀU ĐÃ BỊ NHẬT ĐOẠT MẤT. VẬY MÀ NGƯỜI TA CỨ BẢO NHẬT - BỔN HẾT TIỀN

THEO một tin của Trung-ương-xã, thì tài-chánh của chánh - phủ Trùng - khánh vẫn được vững vàng thanh-vượng. Nhờ vậy mà vừa rồi bộ Tài-chánh đã chi xong các khoản tiền lời về số ngoại - trái, mặc dầu là Trung-quốc đã mất nhiều thuế vụ thần nhập.

Còn lại khu - vực thuộc về Trung-ương, mà Trung-ương đã thu thuế được tới 1750 triệu đồng, đủ chứng tỏ ra tài chánh Trung-ương còn dồi dào chắc chắn vậy.

Hồi trước, Tàu trồng cây vào món thuế hải-quan rất lớn, vì khoản này mỗi năm nuôi cho công-nho hơn cả thuế lợi nào khác. Tính ra Nhật-bổn đã đoạt mất khoản thuế hải - quan của Tàu 1050 triệu đồng, trong đó thuế đoan ở Thượng-hải chiếm một phần lớn.

Vậy mà người ta cứ bảo Nhật túng tiền hoài.

Một cô nhà giàu

BÁN RAO SẢN NGHIỆP CHO NHÀ NƯỚC RỒI VÔ CHỪA TU

HỘI Kiều - vụ Ủy-viên bên Tàu mới làm sổ thống-kê số tiền Huê-kiều các nơi gửi về tổ-quốc quyền giúp bấy lâu.

Gần đây, Huê - kiều ở Mỹ đã gửi về 100 triệu đồng, còn số thuế men, quần áo, và nhơn tài chuyên môn chưa kể.

Nhưng quanh phương Đông này thì các chủ ở Tân-gia-ba đứng đầu số quyền. Nhiệt - tâm như là cô Giác-liên họ Diệp đã bán rao cửa nhà sự nghiệp cho nhà nước hết thấy, rồi vô chùa cất tóc đi tu.

Huê-kiều ở Nam-dương quần đảo, Phi-luật-tân v.v. cũng gửi về khá nhiều. Rất đổi là bọn cạo heo và bán rượu ở Ao-môn cũng chung đạu nhau được hơn 13.000 đồng, gửi về Trùng-khánh.

Duy có Huê-kiều ở Nam-kỳ đã giúp bao nhiêu, không thấy sổ thống-kê nói gì tới. Trước đây chúng tôi cũng đã có câu hỏi ấy mà chưa nghe ai trả lời dùm.

đường giao dịch tiếp tế của Tàu được.

Kết luận, Tổng Mỹ-Linh nói : « Quân giặc có khí-giới và binh lực mạnh hơn chúng ta, nên chúng xâm lấn được các tỉnh Hoa-đông, cướp hết những đường công-lộ thiết-lộ của ta, rồi tàn sát dân chúng, sang đoạt của cải, khiến cho một miền có nông-nghiep và văn hóa cao như nước ta bị phá hoại, song chúng ta có thể ở mé tây mà dựng lên một Trung - quốc mới, không sợ gì quân Nhật xâm lược v. v... »

Giúp người làm phước

Thuốc gia-truyền của danh-y chuyên-môn đã cứu được cả muôn người, bình ho lao, ho khạc ra đàm trắng, xanh, vàng, ho khức khặc, ra máu, đã dùng đủ thuốc Tây-Nam không hết, mau viết thư kèm mandat cho M. TRINH-VÂN-TỬ Ancien Institutteur à Hiệp-ước MYTHO sẽ có thuốc nống lành bệnh. Có thuốc 5 đồng và thứ 3p.80

Giảm bớt cho nông-gia, điền-chủ một nỗi phiền lo, Trâu, Bò, Heo, Ngựa của qui ngài sẽ được bảo đảm...

Lục-súc hồi-sanh-hoàn số 13

khỏi phải mắc bệnh trước khi chưa bệnh, sẽ khỏi ngay trong khi mắc bệnh. Đã cứu cấp vô số trâu, bò heo, ngựa. Đã được nhiều thơ chứng nhận khen lao. Quả quyết như vậy !!!

Chuyên-môn bào chế thuốc trừ tuyệt nọc bệnh Phong-tinh đã nổi danh là VUA THUỐC LẬU.

Đình-Thành-Song
112 rue d'Espagne - Saigon

Chi-cuộc tại Nam-vang Trương-long-Bảo dít Xiêu-Bao 47 Oknhaoum Phnompenh, Kim-Seng 120 Armand Rousseau, Mytho : Nam-Cường thư-xã, Tanan : Ng-hữ-Dur, Bentre : maison Tân-Thanh, Caimon : Nguyễn-văn-Ba, Traviñh : Liên-Hiệp et Tô-vinh-Tường, Chalach : Nguyễn-văn-Ba, Vinhlong : Nguyễn-thành-Liêu, Cantho : Bazar Tân-Văn, Tiểu-cáo : Phan-tân-Triệu, Soctrang : Maison Hồng-Điền, Long-xuyên : Maison Bạch-Loan (nhà dùm), Rachgia : Nguyễn-văn Chín dít Trán, Căuké : Maison Bình dân (Hòa-an), Thôt nôt : Trần-vinh-Tường, Lấp vò : Trần-kim-Tuyên Mécay : maison Minh-Thuận, Gocong : Huỳnh-văn-Mên, Chaudoc : Thanh-Huê, Phanhiết : Lê-nam-Hung, Bình-đinh : Văn Luân (Dập-da'), Qui-nhơn : Tu Hoàn-Gô boi, (hội thương), Huế : Nguyễn-hữu-Song (Hiên sĩ gare).

P.S. — Cần dùng đại-lý khắp Nam, Trung, Bắc. Xin viết thơ về thương lượng gấp.

MỘT PHƯƠNG LẬP BỔN có bảo đảm chắc chắn, vững vàng mà lại mỗi tháng có hy-vọng trúng một số vốn lớn đây là về mới cách thức P mà

HỘI VAN QUỐC TIẾT KIEM

Hội tư-bổn chiếu theo chỉ dụ ngày 12 Avril 1913 vốn đã đóng tất : 1 triệu lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp
Hội quán : 7, Đại-lộ Edouard VII ở THƯỢNG-HẢI
Hãng chánh ở Đông-dương : 26 đường Chaigneau - SAIGON
Chi-ngánh Hanoi, phố Tràng-thị, có đại-lý khắp cõi Đông-Pháp
Số thương-mãi Saigon 29

Giúp cho qui ngài dặng gáy ra số vốn

400p.	mỗi tháng đóng	1 p.00	5.000p.	mỗi tháng đóng	12p.50
500	—	1, 25	6.000	—	15, 00
1.000	—	2, 50	7.000	—	17, 50
1.500	—	3, 75	8.000	—	20, 00
2.000	—	5, 00	9.000	—	22, 50
3.000	—	7, 50	10.000	—	25, 00
4.00	—	10, 00			

Vé này dặng lãnh vốn mục đích (từ 400 p. tới 1.000 p.) bởi cuộc xổ số hằng tháng, hay là khi mãn hạn (25 năm) nếu vé không dặng may trúng ra trong 300 cuộc xổ số hằng tháng.

HỘI BẢO ĐAM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Vé Tiết-Kiểm cách thức P dặng dự xổ số hằng tháng từ tháng đầu mới mua. Như vậy nên người mua vé, chẳng những chắc chắn sẽ dặng lập nên một số vốn, mà lại có hy-vọng dặng lập tức một số lời to (400 lần số tiền tháng đã góp nếu vé trúng ra trong tháng đầu).

PHẦN LỢI KHÁC CỦA VÉ TIẾT-KIỆM

của HỘI VAN QUỐC TIẾT KIEM

ĐỔI CHU ĐỀ DẶNG, khỏi tốn hao rắc rối chi hết. — CÓ GIÁ CHUỘC LẠI khi đóng góp được hai năm. — ĐẶNG VAY 90 % số giá chuộc vé. — ĐƯỢC BÀI ĐÓNG LẠI, trả số góp trễ và tiền lời hay là gia kỳ hạn. — ĐƯỢC CHIA HƯỞNG LỜI CỦA HỘI bởi cuộc xổ số phụ hay là tăng thêm số bao kiết. — ĐƯỢC ĐÓNG GÓP TRỄ MỘT THÁNG.

SỐ VỐN huân lại bởi cuộc xổ số tới ngày 31 Dec. 1937 gần.....	455.000 \$
TIỀN LỜI đã chia ra cho người cầm vé ở Đông-Pháp tới ngày 31 Decembre 1937, gần	72.000 \$

SỰ BẢO ĐAM CHO VÉ TIẾT KIEM

của HỘI VAN QUỐC TIẾT KIEM

Số vốn đã đóng tất cả : Đông-san và rút - động-san ở Đông-Pháp tới ngày 31 Decembre 1937 2.403.543 \$ 30

Khi các ngài đã đi khắp các tiệm may rồi đều phải công nhận

Le Parfait Coupeur

79, BOULEVARD CHARNER - SAIGON

là hoàn toàn, vì có đủ các thứ hàng mới lạ để lựa chọn. Chứ-nhơn tự thân hành tiếp khách, trông coi về việc cắt may. Có nhiều thợ chuyên môn lâu năm rất đúng đắn, kỹ lưỡng, giá cả phải chăng. Quý ngài sẽ rất vừa lòng.

NỢ VẦN CỬA LĂNG-TỬ

NÊN gót giày ngoài đường trắng nhưa, trí tôi đương vẽ một cảnh tươi vui mà bạn tôi sẽ cười cợt mở cửa đón chào, có lẽ cả với một câu chưởi thề âu yếm. Vì chúng tôi là bạn thân vừa ngoài đời, vừa trong văn-chương sự nghiệp. Vắng mặt nhau mới mười hôm, mà đã thấy nhớ nhung. Đến hồi ở tòa báo thì người ta bảo bạn đau, nên «nhọc» không đi làm! Tôi liền thốt lên xe ô-tô-buýt đi Phú-nhượng để vấn an người bạn thân-giao mà tôi đã xem gần hơn ruột thịt.

Nhưng, lúc vào đến sân, nhìn thấy cánh cửa đóng, lòng tôi bỗng nao nao một niềm băn khoăn, lo ngại. Tâm linh như báo trước cho tôi hay rằng chắc bạn đã gặp phải chuyện không lành. Đau nặng lắm chăng? Có thể nguy đến tánh mạng rồi chăng? Tim tôi rộn ràng trong buồng ngực.

Tôi đẩy cửa, ánh sáng thừa cơ tràn ngập vào căn nhà vắng vẻ, không một bóng người. Tiếng rên - hẳn là của bạn tôi - đều đều một nhọc ở từ trong giường ngủ đưa ra, làm cho tôi trong một giây, đứng lại, thử người, nòn nao gan ruột. Tôi chạy ngay vào thì một cánh - tượng thể lương bầy ngang trước mắt.

Bạn tôi nằm sòng sọt trên giường bệnh, người ốm nhom, đến đôi không thể nhận ra, và mặt mày nhợt nhạt lẫn trong màu của chăn nệm trắng tinh. Bạn vừa cựa mình, vất vãng nghiêng đầu nhỏ nước miếng xuống một cái chậu to thì đôi mắt lơ lơ của bạn cũng vừa nhìn thấy tôi.

Trời ơi! đôi mắt đầy khi sắc khi xưa, nay chỉ phản-chiếu cả những chán chường, mỏi mệt và nhọc mệt! Trong ấy, tôi nhận thấy cả một chiều hôm đương ngã bóng và cả một mùa xuân, đương hấp hối với đàn chim xanh cắt cánh bay đi. Một niềm mừng mong manh như nắng chiều hiện lên trên gương mặt bạc phờ, một nỗi vui phù-du phai ngay trước khi thành nét.

Bạn ứa nước mắt gọi tên tôi, nhưng nghe ngáo không nên tiếng. Cầm lấy tay người bệnh, tôi bắt giác òa lên khóc, như một đứa trẻ con.

Bạn tôi, từ ngày phát đau đến giờ chẳng biết khóc kể với ai, nay gặp được người chỉ-thiết lại càng mũi lòng khóc lớn lên. Tôi dò dẫm bạn bằng những lời êm ngọt vì sợ bạn cảm xúc thái quá, nhưng chính lòng tôi thồn

BIÊN LỆ CUỘC ĐỜI

thức, tôi cũng không hề ngăn nỗi kia mà!

Bạn tôi khó nhọc nói trong nước mắt.

— «Không mẹ, không cha, Đức đây dầu có vợ, có em, còn khổ khổ thế này, huống hồ Lăng-tử chỉ có một thân một mình không cửa, không nhà, nếu đau xuống thì không biết sẽ ra đến thế nào mà nói!»

Bạn tôi đã dưng ngay vào sợi giây của tơ lòng tôi đương rung chuyển. Vì tôi khóc đó, rước là tôi khóc bạn, nhưng sau nữa tôi vẫn có khóc cho tôi, cho nghề tôi cái nghề bạc bẽo của người mang nặng nợ văn.

✱

BẠN tôi là Ngô-văn-Đ. tự là L. N. phóng-viên lấy tin cho Công-Luận. Một mình chạy rong suốt ngày cả Saigon, Cholon, Giadinh. Đã thế, còn phải dịch tin Chánh-phủ và coi sóc tất cả mấy trương trong. Mà người phóng-viên ấy chẳng có xe đạp để đi, và cả tiền chuyển chỗ (déplacement) nhà báo họ cũng không nghĩ đến.

Nguyên nhơn bệnh tình cũng chỉ vì bán công quá lắm, ngay những bữa đã làm quá sức (sur menage) một nhọc mà cũng chẳng được phép nằm ở nhà. Vì vậy mà đến khi xáng xuống đau thì bệnh tình thành nặng mất rồi.

Tuy thế, bạn tôi cũng cứ tin ở sức mình, còn rần viết bài số 10 trong lúc đã đau cho đến khi xáng xầm mặt mày, té lui, gãy cán bút.

Bạn tôi đau chẳng ai biết cả ngoài ra anh em ở báo Công-Luận. Nhưng ở đây, sự lo nghĩ của người ta là kiếm đem một phóng-viên «phe đảng» thay vào. Người bệnh chỉ còn cách xa cái chết có hai ngón tay mà chỉ được hà báo đưa lên cho... mười đồng, mặc dầu nhà báo vẫn còn thiếu lương bạn tôi ở những tháng trước. Người ta xử tệ với một người giúp việc hằng trí thức, thua cả anh em họ xử với nhau ở một tiệm hút tót. Nói ra mà ngậm ngùi.

Bạn tôi đau liệt nằm ở nhà, không tiền uống thuốc chớ đừng nói đến chuyện có thể nằm nhà thương. Không một người nào sẵn sóc ở bên giường—à có chớ—có một người vợ thỉnh thoảng vài giờ lại đi đâu về cần nhấc cái chuyện dùng thuốc tây và để chộc cho người đau càng thêm tức uất. Nhiều khi khát nước kêu gọi rầm lên mà trả lời cho anh, chỉ có sự im lặng của căn nhà trống rỗng.

Một lần, anh lết đến bên bàn lấy sửa uống đến đôi vì mệt quá mà ngất người đi.

Trong lúc tôi viết những hàng này thì bạn tôi đương ở vào buổi hoàng hôn chấp chửng của cuộc đời, bên lề của cái chết. Mà lúc ấy sự sống chung quanh Ngô-quân vẫn quay cuồng thân nhiên bình tĩnh. Anh em phóng-viên

đương mãi bận lo cơm áo, chẳng ai rảnh tay rảnh trí mà nghĩ đến một người đồng nghiệp bất hạnh đương cầm cự đồ gặt với lưỡi hái của Tử-thần. Bây giờ chúng ta thử hỏi:

— «Thoảng như Ngô - quân mà mạng yếu đi thì về tinh thần ai là những kẻ trách nhiệm trong vụ ngộ-sát này?» Đồng nghiệp đương Pellerin vẫn tỏ ra trong sạch trong vụ bươi móc chuyện Văn-Hoàn với Tể-Xuyên, nhưng sao về chuyện đối với kẻ đồng-sự mình, trong lúc mà vấn-đề chết sống của người ấy chỉ còn có thể kể với khắc, với giây, thì lại thờ ơ, lãnh đạm đến gần như ghét bỏ?

Hỡi anh em phóng-viên! Cái thân thể gầy vàng của người bạn đồng nghiệp đương hơi hóp trên giường bệnh kia là cái hình ảnh chung của chúng ta một ngày gần đây đó! Ngày mai đây biết đâu, bạn hay tôi, chẳng vì lao lực quá mà «lụy xuống» trong cảnh hiu quạnh thăm thẳm, bên sự quên lãng của anh em bạn tác, và nỗi bạc bẽo của bọn chủ nhơn chỉ biết có làm tiền.

Hỡi các bạn! Bỏ cây viết xuống tức là cầm tinh cũng một cái «độp» rơi theo. Bình thường không có chuyện gì cả, người ta ai cũng có thể ngồi cả giờ để nói chuyện ơn nghĩa, sống thác với mình, nhưng đến lúc hữu sự thì tan tác, tôi bởi, rời rạc.

Chúng ta cần phải có một đoàn thể mạnh mẽ riêng của làng phóng-sự. Chúng ta sợ dĩ bị coi thường vì chúng ta không biết liên hiệp chặt chẽ, chớ trong làng báo, phần tử nào cần yếu cho bằng bọn phóng-viên.

Tin giờ chót cho chúng tôi hay rằng, hội A J A C do lòng

tốt của ông Nguyễn-văn-Sâm, Hay Chiêu-quân oan uổng hiện hội trưởng, đã xót đến cảnh của Ngô-quân và đã đưa người bạn Hay Hạnh-nguyên, sắc đẹp bị trời đày của chúng ta vào nhà thương rồi, tuy Ngô-quân vẫn không có chân trong Hội và tuy Hội vẫn đã trả giường nằm lại cho A. M. Còn lưu liên chịu những ngày cơ cực... v. v. v.

Bài báo này, tôi viết trong một cơn xúc cảm đến gần đau đớn. Đọc giả có thể trách tôi ở chỗ hơi thiên về tình cảm, nhưng bạn đọc hãy thử đặt mình vào cái cảnh của tôi, có một người bạn thân đương hấp hối thì các bạn sẽ biết lòng tôi, khổ sở đến dường bao!

Bài báo này ngẫu-nhiên mà cùng đi chung vào tập «Nợ văn». Đây là tiếng khóc than của tôi, của cái nghề mà hiện anh em phóng-viên chúng tôi đương ôm ấp, phụng thờ, của một thế hệ thanh niên siêng năng, giàu nguồn trai trẻ.

Tôi cầu nguyện cho Ngô-quân chóng mạnh, cho cái bóng của tử-thần đừng có đi với qua đời của người bạn thân yêu, để cho những hàng này khỏi có cái tội là những hàng tế sống cái người «một nửa của tôi» (la moitié de moi-même) vậy.

Tiền đây tưởng nên nói luôn đến văn tài, thì từ của bạn Ngô-văn-Đ. là một phóng-viên xứng đáng, hiểu cái cao quý của chức vụ và biết yêu nghề. Ngoài ra lại còn là một nhà văn có tên tuổi ở đây. Những bài báo và những bài thơ trào phúng ký tên Linh nhĩn ở Đông-dương và Công-Luận đều là của Ngô-quân.

Bạn tôi lại còn là một thi-sĩ. Những câu thơ uyên-chuyên, xinh xinh như:

Hôm qua ghé bến Linh-giang,
Thấy có gái đẹp bằng hoàng lòng ta
Người đầu xinh tựa Tiên nga,
Không son không phấn mà ta ưa

Hay tự Diêu Trì xuống đây, Ngọc nữ.

làm cho lòng thơ chú ý đến nhiều. Ngày hôm tôi đi thăm Đ thì trước đó một buổi tôi nhận được một bức thơ của Đào-quân chủ nhiệm báo này:

Ông Lăng-Tử
Tôi nghe tiếng ông Linh-nhĩn sở trường về lối thơ khôi-hài kiểu Tú - mỗ. Vậy ông làm ơn cây ông Linh-nhĩn viết giùm tôi một bài cho số Đặc biệt Thế giới năm 1939. Vì sơ giao nên tôi không dám nói trực tiếp, e đường-đốt chẳng? Tôi trông cậy ở ông.

Bức thơ ấy, đem lên cho bạn, nhưng thấy bạn đương hấp hối nên tôi chẳng đưa ra làm gì. Vì tôi vẫn biết bạn là người mang nặng cái nợ văn, không khéo tôi lại làm cho bạn tủi nhớ đến những ngày lành mạnh.

Rồi đây, bạn tôi, nếu mà bình phục lại thì đó là điều mà anh em ai cũng mong mỗi ước mơ. Nhưng nếu thoảng như qua chẳng khỏi, thì vợ bạn có lẽ sẽ khóc vì mất chồng, em bạn vì mất anh, các người đồng báo Công-Luận vì mất một người đồng sự, anh em trong làng mạc vì mất một đồng nghiệp, nhưng có lẽ chẳng ai khó: vì chúng ta mất một nhà văn có tài nghệ, một thi sĩ có nhiều tương lai.

Bạn sống, bài báo này sẽ làm cho bạn tủi. Vì đã đa-mang lấy cái duyên văn bội bạc như tôi.

Bạn chết—đó là điều Thượng Đế làm chứng cho rằng không bao giờ tôi muốn thi bài báo này nữa sẽ làm những lời tiên đưa thối thiết người đi, và những tiếc thương oán hận cho mình ở lại.

LĂNG-TỬ

MỚI PHÁT MINH DÒI HÌNH NGU'ỒI

HÓA-THÂN-CHÍ-BỮU-HOÀN: Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bình phong đơn cù.

HỒI-HOÀ-TE Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có dáng hình bình nhơn ở nơi báo Điện-Tin rồi Quý vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dám cam đoan, hề uống từ 1 tháng tới 4 tháng thấy dòi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau tùy theo bệnh nặng nhẹ.

SƯU-PHONG-BỒ-HUYẾT: Trị tuyệt bình: đau gân, đau xương, đau lưng, Tê, Bại, Nhức mỏi. Đêm nằm tay chơn đề đau té đó, mặt mày tay chơn nó làm như kiến bò. Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH-ĐẠI-BỒ: Chuyên trị đàn ông đàn bà ăn uống không dặng. Tinh thần suy kém hay đau lưng, mệt nhọc, ái tình, da xanh vàng mềc, đầu hay chán vàng, ngồi làm việc thộn hư, hề uống vô thì thấy khoẻ và công hiệu liền.

ĐỒI S C NGU'ỒI: Thuốc NGUYỄN-ĐỨC bỏ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité Saigon. Là một phương thuốc đại bồ, không phá không hành, không di tính, không nhọt, không nhức mỏi, không thêm á-phiện, dám cam đoan. Uống vô từ 15 ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saigon qui ông đều có dùng nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chí Bửu hoàn: mỗi hộp giá 1p.20 Vạn Linh Đại Bồ: mỗi hộp giá 0p.40
Sưu Phong Bồ Huyết: mỗi hộp giá 0p.80 Thuốc bỏ Á-phiện: mỗi hộp giá 1p.00

Nhà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-ĐƯỜNG

số 17 đường HUỖNH-QUANG-TIÊN (Cầu Rạch Bần) Saigon.

NGUYỄN-VĂN-VÀNG BẢO-CHẾ

Savon TRÁI-THO'M

HIỆU THAI-PHONG

72% dầu - 186 Quai de Belgique - Saigon

VĂN-CHU'ÔNG GIAI-THOẠI

NÓI CHUYỆN VỚI ÔNG TÙNG-LÂM

TẠI SAO PHAN-KHÔI không thích làm thi?

NHON tiếng « dịch thơ văn », ứng với chữ « hờn » và « âm ỷ », ký-giả nói : « Tiên nhân ta để lại nhiều tập thơ bằng chữ Hán rất có giá trị, đáng lẽ ta phải dịch lại quốc âm để tỏ lòng biết ơn người xưa. Cục một nỗi thơ văn lại không phải một môn hàng dễ tiên thụ ».

Tùng-Lâm tiên-sanh bảo : « Ấy chính vì thế mà Phan-Khôi thường bảo tôi : « Anh chơi thơ là đại, viết văn xuôi có ích cho người mà cũng có lợi cho mình nhiều hơn. » Nghĩ thế nên Phan-Khôi không làm thơ, chớ thơ lão hay lắm. Như bài lão đề ở lăng Thượng-công Lê-văn-Duyệt :

Bình Nam trấn Bắc sử nghìn

thụ,

Ấy cô mờ rêu đất một u.

Ấy đồng ỷ trung là thế thể,

Mà nhân mà nghĩa ở mô mô?

Chim găm hờn sót xuân ếm ỷ

Hùm thét uy lưạ gió vụt vù

Những chuyện anh hùng giờ

nhắc lại,

Thành tây vắng vắng tiếng

chuông bu !

Theo ý tôi thì bài thơ ấy cũng chưa gọi được là « toàn bích ». Như « chim găm hờn sót xuân ếm ỷ » vẫn biết Chương-dân Tiên-sanh đặt chữ « găm » là để

song chim làm sao lại găm được.

Câu thứ 3 cũng chưa sôi.

« Ấy đồng ỷ trung là thế thể »

đã « ấy... ấy » lại còn « thế thể »

e thừa. Hai chữ « ấy » là nói

về trung về đồng mà hai chữ

« thế » cũng nói về đồng về trung.

Chớ phải chi nói « thế thể » là

nói chuyện ông Duyệt bị xiềng

mả lại, thì câu thơ được lắm rồi.

Đặng này chuyện mà ông Duyệt

bị xiềng thì ông Chương-dân đã

nói trong câu : « mà nhân mà

nghĩa ở mô mô ». Tôi không

ung mấy chỗ đó. Tùng-Lâm tiên

sanh cũng cho là phải, song không

phải tôi chẻ toàn bài dở dẫu.

Trái lại tôi phải phục Chương-

dân tiên-sanh những câu như

« Thành tây vắng vắng tiếng

chuông bu... » Tôi phải chịu chữ

bu... (có chấm dài) thần tình

lắm. Lại mấy chữ di hận (điều

đề di hận) mà dịch hờn sót, dư

uy (hồ hám dư uy) mà dịch uy

lưạ, có người bảo uy lưạ thô

lắm, sao không dịch « uy thừa »,

nhưng theo tôi thì uy thừa sao

hay bằng uy lưạ ? Ủ, người ta

bảo ông Phan-Khôi hay lập dị,

mà ông lập dị nhiều cái hay hay.

Người làm thơ hay như thế mà

tiên-sanh đặt chữ « găm » là để

để lại chẳng chịu làm !

NGUYỄN - HỮU - BÀI với một câu thất-ngôn

TÔI đương nghĩ thì 6 tiếng đi tây nay mới về nước, mà sao đồng hồ bỗng lộn vào tôi không hỏi gì đến chuyện đi tây cả. Hẳn biết tôi chào liên

tung chán ngời dậy, đã thấy tiên sinh giục tôi soạn sửa đem tiên sinh ra xe. Lúc này không có xe nào chờ hành khách đi Saigon

họa chẳng ra chợ Trảng-bom ngồi đợi có xe riêng của ai đi qua thì xin đi nhờ mà thôi. Ngồi một chặp trong một tiệm nước tại Trảngbom không thấy có ô-tô nào đi ngang cả, Trảng-lâm tiên-sinh bảo tôi :

— Thôi ta cứ trông về Saigon mà thẳng đường đi bộ, gặp xe nơi nào đón nơi đó.

Tôi đi theo gót tiên-sinh. Dọc đường một người cất nón chào ; tôi chào lại, người ấy đi, tiên-sinh hỏi ai đó? Tôi đáp là không viết ai, thấy họ chào thì tôi chào bậy thôi. Tiên-sinh cười :

— Cái cách chào ầu ầu, tôi cũng đã có một lần. Lần ấy tôi qua cửa Thượng-tử (Huế) thấy một người diện tây, mặt hơi quen nhưng tôi không nhớ là quen ở nơi nào. Người ấy bắt tay tôi và hỏi :

— Thế nào? Mấy lâu mạnh khoẻ chứ?

— Vâng, mạnh khoẻ còn bác?

Tôi hỏi liên vậy, chớ tôi vẫn chưa nhận ra người đứng trước mặt là ai. Hả : nghĩ hẳn là một người bạn thân của tôi, mấy lâu

đi tây nay mới về nước, mà sao

tôi không hỏi gì đến chuyện đi

tây cả. Hẳn biết tôi chào liên

chờ chưa nhận ra hẳn là ai, liền

hỏi :

— Sao 'rông bộ ngờ ngác vậy

đã biết tôi là ai chưa?

Đã lỡ làm ra mặt biết, tôi

cũng đánh bạo trả lời :

— Biết chớ ! biết lắm chớ !

— Thế tôi là ai, thử nói đi coi

nào ?

Nó bắt tôi đến thế, làm cho

tôi tưng nước mắt rồi còn nói

quanh quẹo gì được nữa. Thiết

chuyện ấy bây giờ nhớ đến tôi

còn thấy mắc cỡ lạ lùng !

Một bà di của tôi cũng mắc

cổ với tôi một việc như thế.

Bạn ấy tôi ở Saigon 6 năm mới

về Huế liền đến thăm bà. Bởi

bà là một vị phu-nhân ở Thanh-

kinh, trong nhà các quan thường

lui tới, nay thấy tôi ăn bận ra

phết quan, bà hoa mắt, bà cũng

tưởng là quan nào, cứ bầm quan

lớn hoài. Tôi định để bà cứ bầm

quan lớn mãi cho vui, sau vì

nhìn cười lâu quá không được,

tôi bật cười, và nói thiệt cho

bà biết, bấy giờ bà mới « chửi »

cho ! Di cháu mà ban đầu gặp

nhau không nhận ra nhau cũng

chưa mấy lạ, đến đưa con tôi

cũng không nhận ra tôi nữa, bởi

cha con xa cách đã lâu lắm mà !

Nghe tiên-sinh nói đến đây,

Bị cộp chụp

Ông Jean Nguyễn-công-Phước là nhà đại tư bản ở Tân-hương Cantho. Ông có viết cho tôi một bức thư hết sức dài, ông quá khen tôi là thần tiên, vì chính tôi đã đoán trước ngày 13 Dec. 1938, ông sẽ bị cộp chụp. Ông không tin lời. Ngày ấy ông vát súng vào rừng Tây-ninh, lối 2 giờ chiều. Ông hạ sát được một con thỏ, ông vừa chạy tới thì con cộp thật to ở trong bụi nhảy xổ ông nơi đó, két hai gần bằng chiếc đĩa. May ông thoát khỏi. Về nhà, ông viết cho tôi một bức thư, ông nói lời đoán của tôi không khác thần-tiên. Ông khen tôi không còn chỗ nói.

PHAN-KHÁ (coi tay, coi tướng)
32 Hamelin — Saigon

Thuốc trị bệnh ĐAU THẬN đại tài hiệu Nhân Mai

Chứng đau thận sinh ra phần nhiều bởi sắc dục vô độ, nên khi suy huyết kém, mất lẽ tại điếu, đau lưng mỏi gối, mình mẩy ỉm nhom hay dài đêm, cũng là xoma dái. Hoặc bởi làm việc mệt nhọc, ăn uống không tiêu, tay chân nhức mỏi, trong bụng hơi hộp chân vẩn một mây. Xin nhớ rằng thuốc bổ thận hiệu NHÂN MAI. Uống một tuần thì thấy sự tinh nghiệm phi thường, tinh khí đầy đủ, dám cam đoan không hay trả tiền lại và thường các tòa phi. Vì trước khi tôi đau thận cả năm, chạy đủ phương không hết sau nhờ thuốc này hết bệnh tôi mới mua toa bảo chế bán ra, ai dùng rồi cũng khen tặng vô cùng tinh nghiệm. Giá mỗi ve Op.50. Do nơi Nguyễn-văn-Lượng Boite postale n° 386 Saigon, trừ bán rất nhiều nơi tiệm có Nguyễn-thị-Kính ở góc Chợ mới Saigon.

Mua lẻ do nơi các Đại lý.
Giá mỗi ve Op.50

tôi chạnh nhớ đến đưa con mình sanh ra trong lúc tôi vắng nhà đã mấy tháng mà chưa về thăm được.

Giấc Kim tịch (1) báo tin những

Đến bây giờ chưa tỏ mặt con

Ai rằng con đại ? — Con khôn ?

Một mai của gặp chỉ buồn

nhìn cha.

Thật vậy, một mai về thăm nhà, lại bỗng con đề nựng, con dẫu có cho ? Ai bảo thế là vì con đương thơ dại chớ tôi bảo thế là con khôn ngoan lắm ! nó nghĩ làm cha gì mà mấy lâu không về với con ? nghĩ thế nên nó giận mà không thêm nhìn cha nữa !

Thiết là một việc đau lòng, thật là một cảnh nên thơ ! Đứng trước cái cảnh ấy, nhà thi-sĩ họ Lê-cương không có câu thơ nào ư ? Có, tiên-sanh có bài :

Sáu năm nay mới trở về kinh

Cũng thấy Hương-giang với

Ngự-bình

Nhìn mặt con dường ngờ ngẩn

bố

Bắt tay bạn đỡ lạ quen mình

Quan đóng xe chật cầu Gia-hội

Đi ể, đồ thừa bến Chợ Dinh

Vắng vắng nghe chuông lâu

Ngũ-phụng

Gọi hồn cố quốc lúc tàn canh.

Tiên-sanh đọc cho nghe mấy

văn giai tác ấy, lại giảng thêm

rằng : Ở Huế đóng quan, các

quan thường qua lại cầu Gia-

hội, nên bọn cu-li xe kéo động

thấy ai cũng bầm quan. « Quan

đóng, xe chật cầu Gia-hội »

ông Quận Nguyễn-hữu-Bài ghé

câu ấy lắm ! ĐẤU-TIỆP

(1) Lâm - ập - Ky' : Lúc vua Lâm ập là

Dương Mai đương còn là một học thái, bà mẹ

năm mộng thấy có vị thần trái chiều vàng (kim

tích là chiếu vàng) ra giữa đất, rồi bà sanh

Dương Mai ra trên chiếc chiếu vàng ấy, ánh

vàng bắn lên sáng rực. Vậy giấc kim-tích là

nói sanh con ra.

N° 2

TAM-TINH-HẢI-CẦU BỒ - THẬN - HOÀN

MUỒN cho thân thể được tráng kiện, trừ ra biết cách vệ-sinh, cần phải giữ ngũ-tạng là : Tâm, Can, Thận, Phế, Thận, và Tam-bảo là : Tinh, Khí, Thần cho điều hòa.

Đây nói về Tinh là một món báu nhứt trong Tam-bảo là tinh khí của người. Nếu tinh khí được đầy đủ thì mới sinh con nối hậu được, còn nếu tinh khí hao tổn thì đời người chắc phải thất bại.

Hiện thời nước Việt-nam ta, về phe nam-tử, thanh-niên nhiều người mắc phải ba chứng bệnh về tinh khí, làm cho sự sống chẳng có gì vui, mà lại có thể nguy đến tánh mạng ấy là bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huột-tinh.

I. — Năm chiêm bao thấy giao-cầu cùng đàn bà rồi tinh khí xuất ra, là Mộng-tinh. Vì như bình đầy nước mà tràn ra là bệnh nhẹ.

II. — Lúc đang ngủ không nằm chiêm bao mà tinh khí xuất ra, khi thức dậy mới biết trong mình bần thần, tay chân nhức mỏi là Di-tinh. Vì như bình nước nghiêng mà chảy ra là bệnh nặng.

III. — Bất luận ngày đêm tinh khí cũng xuất ra là Huột-tinh. Hoặc thấy gái động lòng dục, hoặc khi mới lại gần đàn bà mà tinh khí cũng xuất ra, hoặc khi đại, tiểu tiện rầu rầu tinh khí cũng rỉ ra là Huột-tinh. Vì như bình nước thủng đáy, ấy là bệnh rất hiểm nghèo và khó trị.

Nguyên nhơn ba chứng tôi kể trên có 3 điều :

a) Bởi thọ bẩm thiên-nhiên bất túc, mà hậu-thiên lại thất nghi tuổi còn nhỏ mà quá ư sắc dục, quân hỏa động tương hỏa tùy mà sanh ra.

b) Bởi lúc tuổi còn nhỏ, sức lực mạnh mẽ, tham điều sắc dục, tâm trí còn non, không tự chủ được mình nên chơi cách « thủ dâm » làm cho ngọc quan lớn mà sanh ra.

c) Bởi người bị bệnh lâu dục, uống thuốc công kích, sát phạt và thông lợi tiểu tiện nhiều, làm cho thận thủy suy, ngọc quan lớn mà sanh ra.

Người mắc phải ba chứng bệnh trên đây thì thường đau thất ngang, nước tiểu vàng, tứ chi bải hoải, trong mình mệt nhọc, ăn ngủ chẳng được, hình vóc tiêu tụy, gương mặt xanh xao càng ngày càng ốm.

Nếu không điều trị cho dứt, để lâu ngày thấy suy hóa thịnh, hỏa bốc lên đốt tim và phổi, làm cho tim nóng phổi yếu, hồi hộp và rang tức trong ngực, mà sanh ra ho, ho lâu ngày động tim và phổi thì phải ho ra máu, lúc ấy bệnh rất hiểm nghèo.

Vì vậy bấy lâu nay, tôi hết sức tôn tâm khảo cứu nhờ sự lịch trị, kinh nghiệm mới chế ra được thứ thuốc này, khác hơn các thứ thuốc bổ thận khác tên là Tam-Tinh-Hải-cầu-bổ-thận-hoàn, tiêu trừ được 3 chứng bệnh ngặt nghèo ấy, và xin giới rõ dưới đây :

1°) Người mắc bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huột-tinh, uống thuốc này vào, thấy hiệu nghiệm như thần, nếu trường phục thì dứt tuyệt mà lại dưỡng tâm, thanh phế, bổ thận, bồi tinh, bình phục sức lực lại.

2°) Người thận suy, tinh hàn, tinh khí loãng, ngọc quan yếu, sự tinh dục không được lâu, có vợ lâu mà không con cái, uống thuốc này bổ thận bồi tinh, tráng ngọc quan, cứu chiến bất quỵ, tiền tinh trực xạ tử cung mới có thể kết tử nhâm thân sanh con nối hậu.

3°) Người bởi tư sắc quá độ, hao tổn tinh thần, thận suy, tinh kiệt, dương hoải, kiến sắc diệp hoa, uống thuốc này thì bổ thận, tráng dương, điều tinh, ích chí.

4°) Người bởi lao tâm, thận suy dần thất nganglưng, tay chân nhức mỏi, tâm thận bất giao, thủy hỏa bất tề, đêm thường tiểu tiện, da mặt ám đen à tai, mắt không tỏ, tối tăm mây mắt, chân rang sưng nhức, uống thuốc này, gương mặt trở lên tươi tốt.

Sự linh nghiệm không thể kể hết, xin đồng bào uống thử thì biết những lời tôi nói không sai.

Lưu ý. — Người không mắc mấy chứng kể trên đây, muốn cho trong mình được mạnh thêm sức lực, uống thuốc này vào càng thấy hiệu nghiệm bội phần.

VÔ-VĂN-VÂN DƯỢC PHÒNG Thudaumot

Chi-cuộc Hanoi : 86, rue du Coton — Haiphong : 75, Paul Doumer — Hadong : 27, Bd de la République — Saigon : 229, rue d'Espagne

CHỈ MỘT CỤC HẠCH MÀ LÀM CHO THẺ-GIÓI ĐÀO- DIỄN

Khoa-học TAN VAN CỦA PHAN-VAN-THIỆT

THẺO sách thuốc của tây-phương thì 'rong châu' thân người ta có những hạch (glandes) mới sống được. Người ta đã truy cứu ra tận gốc những hạch làm ra nước miếng và thứ nước đường làm cho tiêu hóa các vật-thực (suc gastrique). Nhưng có một loại hạch gọi là *glandes endocrines* rất trọng yếu, nhờ nó mà cái hình vóc người ta mới chóng phát dục, tăng trưởng người ta mới càng cường. Nếu thiếu nó thì người ta phải bị thấp bé, nhu - nhược. Bởi vậy, ngày nay, các nhà y - khoa ra công nghiên-cứu công dụng thứ hạch ấy đủ lắm.

Hạch *endocrine* đã tìm được đầu hết kêu là *thyroïde*. Nhỏ và mềm, hạch ấy ở phía trước và dưới cuống họng, hình như cái móng ngựa, bao bọc xung quanh cái trái cổ.

Lắm khi, có những đứa trẻ ra đời không có trái hạch ấy. Trong sáu tháng đầu người ta không lấy gì làm để ý, đến sau mới rõ thấy đứa trẻ phát triển một cách rất chậm chạp. Nếu như mình không lo cách trừ cái hại ấy thì đứa trẻ chỉ cao được tới một thước hai, nhưng ngoài cái tật lùn thì đứa trẻ còn phải chịu ngu hèn vì cái đầu quá lớn, tay chân co rút lại, da khô khan nứt nẻ, còn tóc rụng sỏi hết. Cái tật bệnh như thế tiến y-khoa Pháp kêu là *myxœdème*.

Chính ông bác-sĩ Hilton Fagge đã tìm biết việc ấy trước hết, nhưng phương pháp trị thì mới tìm được mười năm sau khi ông ta từ trần.

Lúc trước, khi nào một người bị thiếu hạch *thyroïde* mà mắc chứng bệnh như trên thì các vị lương-y cũng phải khoanh tay mà ngó chớ không biết làm sao. Có đầu như ngày nay người ta chỉ phải cho người bệnh uống thứ chất cốt gọi là *extrait de thyroïde* làm ra từ viên thì không bao lâu người bệnh sẽ thay đổi hẳn. Nhất là vọt lớn lên mau như nhẩy mắt, trong một tháng mà cao thêm được từ hai tới ba phân. Hình tích của người bệnh, trước kia tối tăm không có một chút tinh-thần, thì nay lại trở nên sáng sủa thông tuệ, mặt sự ngọng liêu mà nói năng hoạt bát: nói tắt, người bệnh được trở nên một người đủ tư cách con người.

Lại có kẻ, tuy vẫn có hạch *thyroïde* nhưng mà hạch ấy hoạt động cách không được điều-hòa.

Những người đàn bà ở vào trường hợp này thì cao ốm, con mắt lộ ra. Tuy thường thường thì kể mắc chứng ấy thông minh đặc biệt, có tài về văn-chương và âm-nhạc, nhưng họ vẫn có tánh mau cảm-xúc và bất thường, khi thì vui vẻ lộ ra ngoài mặt, khi thì lại buồn rầu tiêu tụy không có duyên cớ gì đích đáng.

Bà vợ của nhà hội-họa trứ danh Ý-đại-loại thuở xưa bị bệnh *hyperthyroïde* (tức là bệnh hạch *thyroïde* không được điều hòa). Cô bà ta cao mà ngó thanh-nhã bởi vậy chồng bà và bốn anh em họa-sĩ trước đời của họa - sĩ Raphaël sáng tác ra một điệu vẽ đàn bà có cái cổ cao ốm kêu là «cổ Rosetti» (cổ Rosetti) mà họ cho là tuyệt đẹp, tuyệt mỹ-thuật. Ngày nay, khoa - học coi thứ cổ ấy là một tật bệnh, muốn trừ thì phải trục-xuất phần hạch *thyroïde* dư thừa kia ra, chỉ để trong châu-thân có số vừa đủ dùng vậy thôi.

Việc mổ xẻ ấy nguy hiểm lắm, bởi vậy những bác - sĩ chuyên môn về khoa đó đương tìm kiếm thứ thuốc để uống thì hơn, khỏi dùng đến sự mổ xẻ.

Đó là một việc quan trọng lắm, bởi vì trong cái đời cạnh tranh nhiệt - liệt của chúng ta đây, số người thiếu hạch *thyroïde* thêm nhiều mãi. Có người bị hạch *thyroïde* lần lần sút kém mà trở nên bần bải hoải gần chết, trí hóa nông nổi, mặt mày tay chân sưng vù lên hay méo mó cong queo lại, da cộp tóc thưa mà mau bạc, hình thể như người già sáu bảy mươi.

Cách săn sóc người bị bệnh già hạp như thế chẳng có gì khác hơn là uống thứ chất cốt *Thyroïde* như trên đã nói.

Người ta tin rằng bệnh lạ ấy đã có từ mấy thế-kỷ trước và có hằng mấy triệu con người phải tang thân vì nó. Nhưng cho đến cuối thế-kỷ thứ mười chín mới thấy ông William Gull tả rõ chứng bệnh, năm sau khi ông Fagge đã tìm nó ra.

Theo bác sĩ Geikle Cobb thì chính vua Henri VIII nước Anh bị bệnh ấy khi ông được 50 tuổi, bởi vậy những năm về sau trong gia-đình ông mới thấy có sự êm ái yên bình. Vua không còn giao cấu chi được nữa, trí não ngài cũng u ám tất cả, nên chỉ hai người vợ sau của ngài mới khỏi bị những sự tàn ác

ghê gớm như những người vợ trước,

Vua này dâm dật phóng túng và hung tợn lắm. Trước sau có sáu người vợ, bốn người trước bị vua ngược đãi quá, làm cho đến nỗi đem lên đoạn-dầu-dài mà xử trảm hết hai người. Sự độc ác của vua Henri VIII không kém gì vua Kiệt, vua Trụ của nước Tàn.

Nếu lúc ấy ông lương-y biết rằng chỉ có vài ly tinh cốt *Thyroïde* của con trư là có thể trừ hẳn chứng bệnh của vua thì lịch sử của nước Anh chắc là phải thay đổi nhiều lắm. Nhưng cho tới năm 1890, không có ai nghĩ cách dùng hạch thú vật mà bồi bổ cho hạch người ta. Trước nhất, ông bác-sĩ Georges Marray thí nghiệm được kết-quả mỹ-mãn.

Lại có một thứ hạch khác kêu là *hypophyse* còn cần kíp cho thân thể hơn là hạch *thyroïde* nữa. Tuy chỉ lớn bằng hạt đậu, mà công dụng nó trong sự sống của con người thật là vô cùng to tát.

Hạch ấy ở phía sau óc mỗi người. Giả sử tương-truyền rằng hoàng-đế Nã-phá-luân là người có cái hạch ấy lớn hơn hết, nên chỉ ngài làm nhiều việc vĩ-đại kinh-dộng thế-gian.

Nhưng về sau, cái hạch ấy có bệnh, cho đến hư mất đi, không phương cứu chữa. Chính vì thế mà lúc sau cùng, hoàng-đế không còn có cái tinh-thần sáng láng minh mẫn nữa. Người ta cho rằng vì thế mà ngài quá tự phụ, chống chọi với liệt-cường, dẫn chiến tại Waterloo cho đến nỗi thất trận, rồi bị đẩy ra đao hi-Liễn cho đến lúc chết. Chớ chỉ cái hạch ấy không hư thời lịch-sử Âu-châu thay đổi ra khác biết là bao nhiêu!

Như thế, cho biết rằng việc đời lắm khi vì một duyên cớ bệnh hoạn nhỏ mọn mà làm cho cuộc đời một thời-đại phải khác hẳn đi. Tiếc vì tôi không phải là một nhà lương-y, chớ chỉ tôi thông thạo về khoa-học cứu-bệnh thì chắc sao sao tôi cũng kiếm thể truy tìm ra những chứng bệnh của các danh-nhơn đại-tướng thuở xưa mà chơi.

Dầu là không phải lương-y, chúng ta cũng có thể đoán cho chắc mà không lầm rằng đời nhà Thương, vợ vua Trụ là Đắc-Kỷ bị một bệnh mà tiếng Pháp gọi là *Sadisme* nên xúi giục vua làm nhiều điều tàn bạo, như là lập

◆ Saigon có một ◆

Từ xưa đến nay chưa từng có người coupeur nào tron gávén cắt và cài quần một tiệm may lớn như tiệm may SAIGON MODE ở đường Bonnard, số 13 có trên mười ngàn đồng (10.000p.) tiền phố 150p. mỗi tháng mà ở trong thời khủng hoảng từ năm 1930 đến 1937 vẫn được thanh hành và danh tiếng khắp Đông-dương đều biết. Bằng có, chứ không phải người coupeur có tài mới làm được, chính là M. Nguyễn-van-Mát, nay mở tiệm riêng, chắc quý ngài không ngần ngại mà giao bộ đồ của quý ngài cho M. Nguyễn-van-Mát may.

NGUYỄN-VĂN-MÁT
Ancien coupeur Saigon Mode
13 Colonel Grimaud - SAIGON

Mùa lạnh

Quý ngài nên đề phòng bệnh ho và giữ gìn cái phổi
bỏ phê thánh được Dai-Quang

Trừ hết thấy các chứng bệnh ho, chẳng luận là ho gì, ho có đờm, có máu, ho khan, ho sán hậu, ho lao, ho tợn, đờm siêng, ho lâu hay mới ho, dùng thuốc này trong giây lát kiến hiệu như thần, như là phổi lạnh hay phổi khô, dùng càng hay lắm.

Bán tại : 27 Tổng đốc Phương Cholon. — Tél : 30.055
231 rue d'Espagne Saigon. — Tél : 21.816

Thà mặc một cái Chemise danh tiếng hiệu « **SPECIALISTE** » hơn là mặc trăm ngàn Chemise hiệu khác.

CAO-TRI-LY
ancien coupeur
chez Mon Chemisier
Directeur de la maison
« LE SPECIALISTE »
N° 105, Bd Albert 1er Dakao - Saigon

sái-bồn, dựng bào-lạc, giết người một cách ghê gớm để coi chơi cho khoái con mắt.

Vua Thủy Hoàng-đế nhà Tần không phải mắc bệnh tiếng Pháp gọi là *manie de persécution* thì là gì? Sự những việc dữ của mình roi truyền đời sau cho đến đời đốt sách, chôn học trò, sợ giặc Hồ vào chiếm cứ tranh ngôi cho đến đời bắt lập Vạn-lý trường-thành, hao máu mớ của hơn dân vô số; sợ thích khách cho đến đời mỗi đêm mỗi đời phòng ngủ, hề ai dám nắm dục ba mà giao đầu tiếp nhĩ thì đem chém chẳng dung. Trước mắt ngài thấy cái cảnh-tượng bị đâm bị chém hoai, đủ rõ ràng là triệu chứng của bệnh «sợ người chém giết làm hại» đó.

Gần hơn, chúng ta có thể nói rằng đời Tam-quốc, Tào Tháo mang bệnh như đầu đông mà chết, có lẽ cũng là một bệnh thần-kinh, do sự chém giết oan ức người ta quá mà sanh ra. Ông Khổng-minh bị lo lắng quá mà thành bệnh, chắc hẳn là bệnh đau não (*méningite*), nếu nhắm đời bây giờ có phương trị thì đầu đến đời gò Ngũ-Trương sao sa quá sớm!

Lại nữa, ông Khương-Duy bỗng nhiên không đàn bụng rồi lăn ra mà chết giữa lúc mưa kể sắp thành, chúng ta cũng phỏng đoán được rằng ông đau bệnh sêu lải (*vers intestinaux*) một cái bệnh không làm ai chết được với khoa y-học kim thời.

Thì Tào-Tháo, Khổng - minh, Khương-Duy, cũng như Trụ-vương hay Thủy-hoàng, nếu như đương-thời có mấy nhà bác-sĩ danh tiếng đời chúng tôi bây giờ ví dụ Carrell, Roussy, Roux vân vân cứu khỏi thì lịch sử nước Tàu chắc đã thay đổi ra thế nào?

Kết-luận bài này, ai là người dám nói rằng sức người làm được mọi việc mà không có cái «tay» Trời nhúng vào trong? Bao nhiêu công việc lo tính của những người tài ba lợi lạc chỉ vì một chút bệnh hoạn hay một duyên cớ khác không lường trước được, mà phải vớ lỗ bất thành. Nên chỉ những nhà văn-sĩ, cho đến những tay vận trù quyết sách đại tài cũng đều phải nhận rằng: «Mưu việc ở người thành sự tại trời,» là sự thật có xưa nay.

P.V.T.

MỘT TIN LẠ ĐÓN COI

HƯƠNG XUÂN
của Đông-Chi

Một tập văn xuôi, có những ngon bút có tiếng tăm phụ giúp. Ai là bạn yêu văn, yêu hương xuân nhớ đón coi. Hay, vui, đẹp là những cái đặc sắc của nó

Nguyễn-tài-Thức
109 Boulevard de la Somme - Saigon

SAVON SO 1

HIỆU HUÊ-NAM 72%

Tốt nhất giá rẻ. Bán sỉ và bán lẻ khắp trong chợ Saigon và Cholon mới và có bán khắp nơi: hỏi các tiệm tạp-hóa. Mua savon hỏi nài cho đựng **SAVON SO 1**

Cần dùng nhiều đại-lý: Mỗi tỉnh và mỗi quận
Savonnerie HUE-NAM
(gần cầu Palikao) — 34, Quai de la Distillerie - CHOLON

KHÔNG SÓM THÌ MUỘN...

Quý ngài mua một món nữ-trang nhận hột xoàn mới hiệu Quận-Chúa.

Nhơn dịp Tết, quý ngài mua liền một cái đồng hồ đeo tay giá 8p.80 hay là 9p.50 và một chiếc cà-rá nhận hột xoàn giá 10p.00 tính chung hai món 14p.30. Đồng hồ đeo tay máy Suisse, chạy Ancre, vỏ nê'al chromé, số lumineux, giây đeo tay da thiết mịn, màu gris, marron, hiệu Ergane có hai kiểu: tròn sport và kiểu rectangle, giá: 8p.80 tùy ý chọn lựa. Cosmes plaqué or bảo kiết, máy như trên, kiểu thiết đẹp giá: 9p.50 kiểu rectangle. Đồng hồ « Mode 1939 » vỏ túi áo trên có hai giây tròn để trên revers, hay là bỏ túi quần trên chỗ dây nịch rất đẹp, phía sau khắc chữ, (họ, tên, monogramme) vỏ métal chromé bảo kiết giá: 8p.80 gửi lãnh hóa giao ngân.

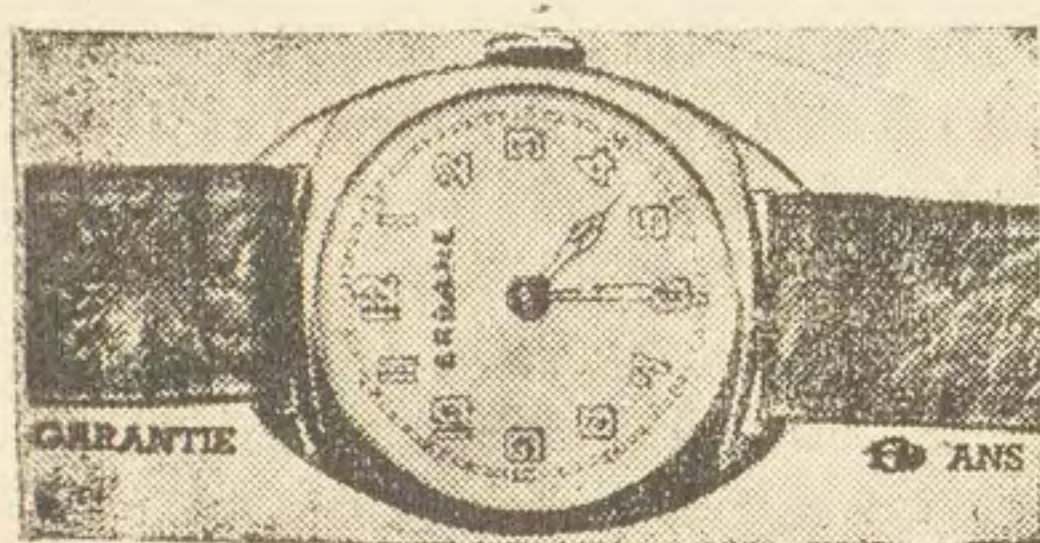
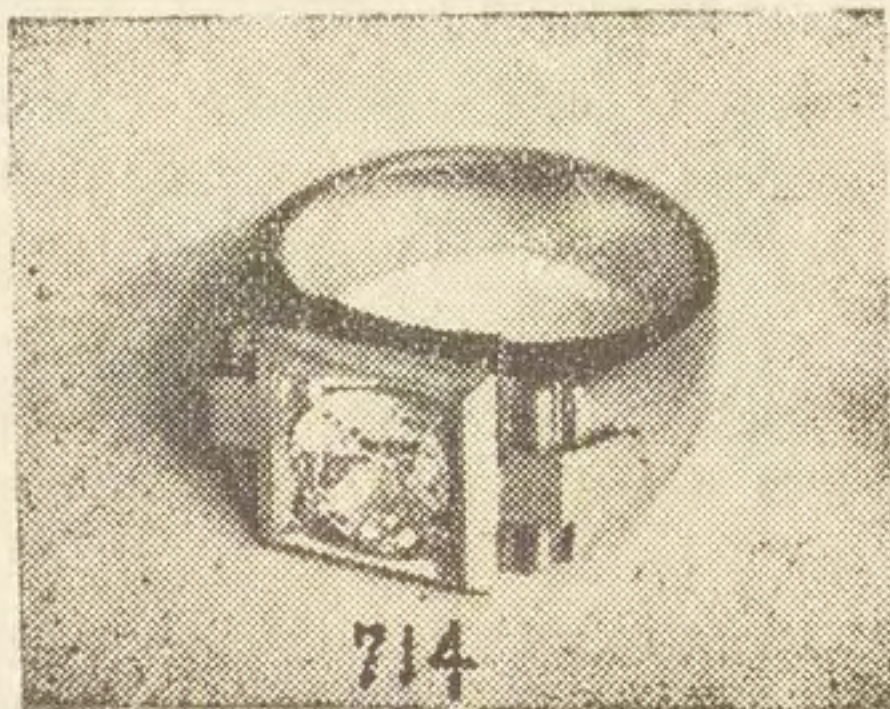
Quý ngài chờ bỏ qua 2 món đồ giá 14p.30 (một đồng hồ và một chiếc cà-rá) nhận hột xoàn mới có giấy bảo kiết.

Cà-rá đàn-ông chế trên 100 kiểu khác nhau do nhóm thợ bạc Annam, của nhà Quận-Chúa. Saigon chưa có đâu chế dạng dẫu làm nghề thợ bạc 20 năm. Nếu làm được một vài kiểu đó là họ bắt chước kiểu của nhà Quận-Chúa đăng hình trên báo hoặc mua về nhái làm theo. Quý ngài xem các báo tây nam hay đến nhà Quận-Chúa đều công nhận nhà Quận-Chúa có nhiều sáng kiến nghĩ ra trước như cách chưng dọn cửa hàng, rao hàng trên báo, cách thử hột xoàn mới (năm 1937 do quan trưởng-tòa E. Sicot chứng kiến vậy mới bảo kiết hột xoàn mới, tặng nhiều phần thưởng cho các nhà thử-tháo.

Nếu gửi, mandat 14p.30
khỏi chịu cước phí chi hết

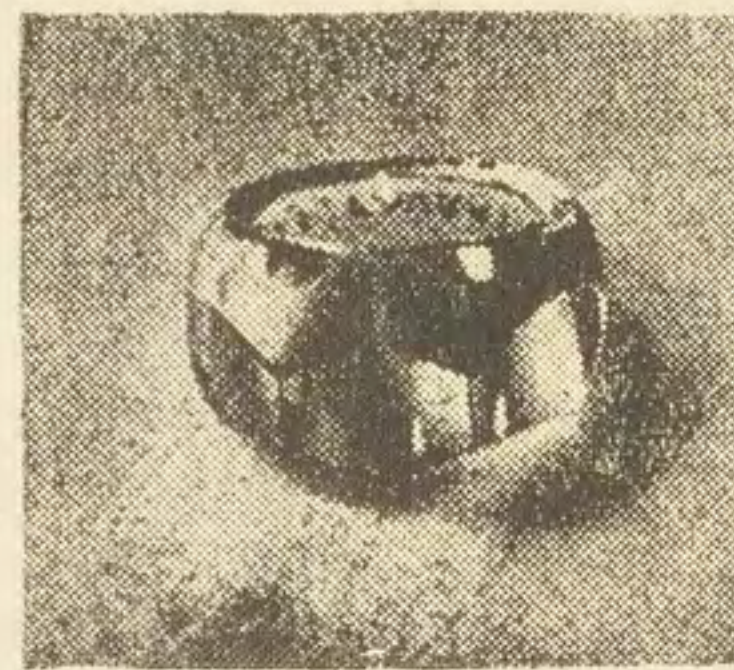
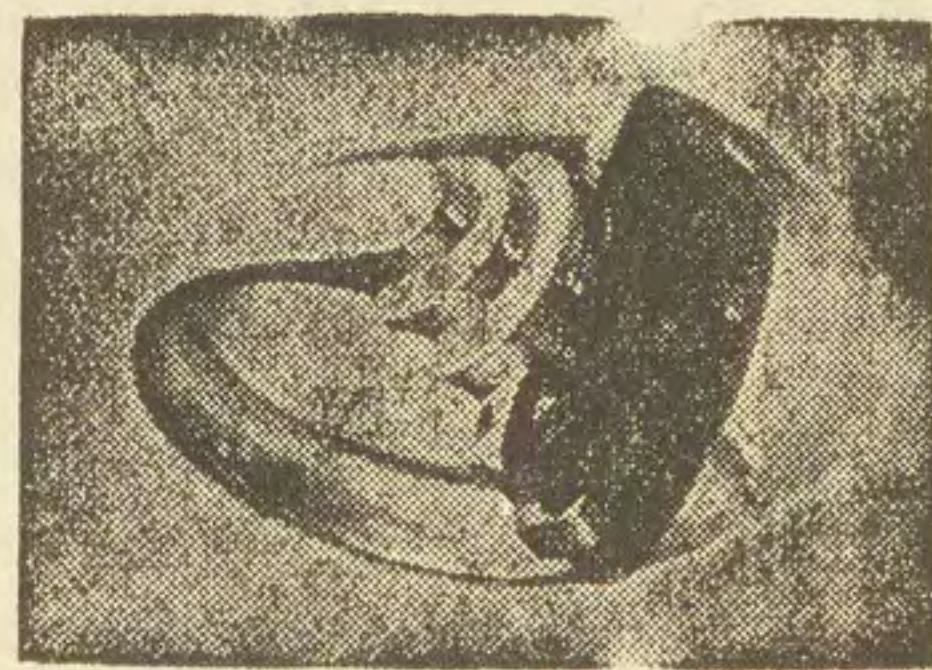
Mode 1939, giá 8p.80 giây tròn
màu đỏ, bleu marine, vàng, đen
thật đẹp

Ergane Sport 8p.80
Ergane rectangle 8p.80

Cosmos plaqué or 9p.50

Hiện giờ, những nhà thợ bạc và nghề mài đá lâu mau nhờ nhà Quận-Chúa đánh thức sửa đổi từ trong ra ngoài, từ băng hiệu tiệm đến cách rao hàng.

Cà-rá đàn-ông Chevalière forgé, (sans soudure) nhận từ một đến ba hột xoàn mới vỏ bạc « Argor » sáng như bạch kim giá: 10p.00 có giấy quan Trưởng-tòa chứng nhận, bảo kiết hột xoàn mới, dẫu tắm nước biển, rửa tay với savon mặn, vỏ bạc không đen, hột xoàn chiếu lóng lánh luôn luôn.

Vòng, chuỗi, bông Pendentif, cà-rá bằng ngọc-thạch, thứ thiết xanh đậm. (Ngoài giấy gói (Made china) tại Hongkong).

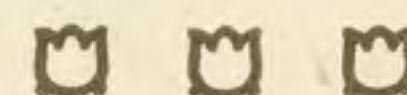
Vòng ngọc thạch giá từ 12p.00 đến 1.100p. một đôi đủ cỡ ni cườm tay, chột lớn và nhỏ, để chọn lựa.

Chuỗi ngọc thạch một xăn 110 hột tròn giá 70p. — 80p. — 90p. ; một xăn 70 hột giá 25p. — 35p. — 45p.

Bông tai khóa dận vỏ vàng tây nhận ngọc thạch thứ thiết xanh.

N° 459 hột tròn 6 ly rưỡi mặt bèo lạt một đôi giá	30p.
414 « « 8 ly mặt bèo tròn trơn « «	35p.
415 « « 8 ly kiểu trái tim « «	40p.
481 « « 12 ly bốn chấu đôi « «	45p.
481 « « 14 ly bốn chấu đôi « «	50p.
482 « « 8 ly rưỡi thiết xanh đều « «	60p.

Pendentif nguyên miếng ngọc thạch, nhiều kiểu nhận hột tròn, kiểu hột dưa và hột xoàn mới, kiểu thiết đẹp giá từ 20p. đến 85p.

Bông tai khóa dận nhận hột xoàn mới nước lải sương, nước dầu hôi, kiểu trái tim, kiểu chữ S, kiểu chữ O, kiểu chữ X, kiểu bèo mới, kiểu cánh lá, kiểu bèo rề, bèo lạt, trứng cá, kiểu mặt tròn trơn, kiểu lục giác và nhiều bèo lạ khác.

MỘT ĐÔI GIÁ:

Hột 5 xoàn ly giá	10p.
« « « « rưỡi	11p.
« 6 « «	12p.
« « « « rưỡi	13p.
« 7 « «	14p.
« « « « rưỡi	15p.
« 8 « «	16p.
« « « « rưỡi	18p.
« 9 « «	19p.
« « « « rưỡi	22p.

Quận - Chúa
21, Amiral Courbet -:- Saigon

THI TRƯỜNG TIÊU TỨC

Giá lúa

Ngày 26 Janvier 1939 theo giá
lúa ở các nhà máy Cholon, bán
nguyên bao 68 ki-lô.
Lúa thượng hạng: 3,55-3,60
Lúa hạng nhất: 3,37-3,40
Lúa h. nhĩ 40% Japon 3,30-3,32
Lúa h. nhĩ 50/55% Java 3,22-3,25
Lúa thường dùng 3,15-3,16

Giá gạo

Ngày 26 Janvier 1939 bán luôn
bao 60 k. 700.
Gạo số 1 25 % tấm 5,25-5,28
Gạo số 2 40 % tấm 4,05-5,10
Gạo số 350/55 % tấm 4,90-4,95
Gạo lúc 5 % lúa 4,15-4,20
Tấm số 1, số 2 4,70-4,75
Tấm số 3 3,80-3,85
Cám trắng 2,50-2,55
Cám lúc 1,75-1,80

Hèo

Mỗi 100 ki-lô 38,00-40,00

Giá bạc

Taux Officiel 10f.00
Banque de l'Indochine 10. 00
Banque Franco-Chinoise 10. 00
Honkong et Shanghai 10. 00
Chartered Bank 10. 00

Giá đồng bạc cũ

Ngày 26 Janvier 1939 1\$16
Bấp

Đổi mỗi 100 k. 9,00 Déc. 9,20
Trắng (không định giá)

Dừa khô

Dừa khô Saigon 100 k. 13,00

Đường

Đường cát trắng 100k. 27,50

Giá cao-su

Saigon 26-1-39 1\$,17 le kilos
Paris 23-1-39 cpt.fr. 13,30 le k.
Londres 25-1-39 cpt. 7d 3/8 p. a.
Londres 17-1-39 ter 8d.1/4 p.v.
Singap. 25-1-39 cpt.SG.0 \$,26 7/8
New-york 25-1-39 cpt.U.S.15,55p.

Coi tiếp ở đây

Cái dịch nhà văn nhà báo

Nhà văn đông như thế ấy,
thảo nào mấy bác viết báo xin
tăng lương không đặt lời cũng
phải. Mà cũng vì thế mới có
những thương tâm trong bài
« Nợ văn » của ông Lăng-Tử.
Tôi e những văn-sĩ, những báo
chỉ có giá trị phải và lấy, hay
cổ lắm cũng không đủ sức làm
việc. Nếu thế thì chúng ta phải
chịu một cái khổ, tức là cái khổ
đọc báo nhảm.

Nông nổi ấy, chẳng qua là
lắm kẻ háo da h. Lắm tưởng
rằng có tên trên báo chương là
một vinh diệu, để làm bảnh với
đàn què, để làm loè với gái.
Họ quên rằng như thế ấy chỉ
làm một trò cười cho thức giả,
và còn di hại cho nước nhà.
Một khi muốn làm một nhà văn,
ít ra tự vấn coi ta có tài năng
chẳng dùng chẳng ? có học vấn
chẳng ? có tâm chí chẳng ? Văn
chương cũng cần có kinh-nghiệm
nửa. Vả mà thiếu lương năng
thì vô vị, thiếu học vấn thì khỏi
phải nói, chỉ chọc giậu đọc-giã
thời ; thiếu tâm chí thì rỗng
tuếch. Còn văn mà đậm đà, sâu
sắc, dễ yêu phải là dưới ngòi
bút từng có nhiều kinh-nghiệm.

Ai ơi ! trên thì cày, ngựa thì
cỡi, bò thì kéo. Nếu ta bắt làm
nghịch với tính nết trời phú cho
nó, chỉ là phí công vô ích, hay
đúng hơn, cái số trường của nó
khó bề nảy nở.

Con người cũng thế Đất nước
cần nhiều người nhưng tay vào
các việc, một cách rất tha thiết.
Thì nông công thương cổ đều là
mối làm giàu sang danh giá. Tuy
tài tùy sức cố gắng cho kịp
người thì chừng ấy cũng có công
quả với quốc gia, họ phải đi
nghịch với bản tính là một điều
vô ý thức. Một quốc gia hưng
thạnh nào phải dựa nhờ những
án văn suông, hay là đạo binh
văn sĩ cho đông.

Trước khi chấm hết, tôi xin
thanh minh rằng tôi không phải
sinh nhai với nghề văn, mà bảo
qua sông rút cầu ; mà cũng không
phải là người trong toàn soạn
« Mai » mà gọi là hàng thịt
nguyệt hàng cá. Chỉ thấy chuyện
cần phải nói mới nói mà thôi.

NGUYỄN-HỮU-RUONG

Cần kíp cho ai mắc bệnh ho lao

Nguyễn văn một bức thư

Monsieur Lê-văn-Thành, đốc-phủ en retraite Phú-nhuận Saigon
à Monsieur Trịnh-văn-Hào, Directeur Ecole Villa n° 110 rue
Vassoigne Tân-dịnh Saigon

Kính ông,

Tôi có đứa con mắc bệnh ho lao lâu ngày uống đủ thứ thuốc không
hết, chỉ nhờ 3 hộp thuốc gia-truyền của Trịnh-hải-Long (nội tổ ông)
mà hôm nay bệnh ho nó đã tuyệt. Thật rõ ràng là một phương thuốc
hết sức hay. Tôi xin lấy danh dự mà đảm bảo và xin giới-thiệu cho
ai mang bệnh nguy hiểm ấy nên mua dùng, khỏi lo tiền mất bệnh còn.

LÊ-VĂN-THÀNH

Secrétaire particulier du Gouverneur Général Pasquier
dúc-phủ en retraite à Phú-nhuận Saigon.

Mỗi hộp giá 3p.50 (uống nhiều ngày). Ở xa gửi mandat mua thuốc
cho ông đốc-học Trịnh-văn-Hào theo địa chỉ trên đây.

Tam tạng được tưu

Thời cuộc càng văn-minh thì buôn bán càng cạnh tranh mãi, nên
nhà thuốc hằng ngày càng thêm nhiều. Quảng-cáo lạ lùng, nào tự
xưng gia-truyền kỳ phượng, nào mượn tên sâm-nhung cao giá, nhiều
cách đánh lừa công chúng nhiều khi phải lầm, thật đáng tiếc vậy.
Bồn-dường chỉ có ý giúp ích cho đời và nhờ làm lâu năm kinh-nghiệm.
nên mới biết dùng thuốc Quân-thần tá-sứ, cân lượng có độ mà chế ra
thứ Tam-Tạng Được-Tưu này dùng toàn rượu nếp ngâm ra chuyên-trị
Tim, Tỳ, Thận là ba tạng quan-hệ nhứt trong mình người, có thể bu
gân cốt, hết nhức mỏi, kiên tỳ vị, trừ trướng thực, thêm sức lực, ngủ
bá bệnh. Đó là ba đều đặc sắc của rượu thuốc này. Còn nhiều đều hứa
ích hơn nữa, uống qua rồi biết cái hay của nó, đàn ông và đàn bà đều
dùng được. Xin uống thử một lần thì rõ hơn. Chũn kính cáo

Giá tiền ve lớn 0p.80 ve nhỏ 0p.40

Nhà thuốc hiệu CHIA KHỎA

QUỚI-NHƠN-ĐƯỜNG

Saigon Giadinh

Lương-y Huỳnh-quới-Nhơn chuyên khoa về bệnh đau phổi, đã có
chế ra thứ thuốc Phế-Cứu-Tinh, trị được các chứng ho lao nặng nhẹ,
và nhiều thứ thuốc hiệu Chia Khỏa. Ai có bệnh nên mua dùng thử,
sẽ thấy công hiệu mau lẹ một cách bất ngờ.

Nhắn ông

Nguyễn-v-Khoa
quận An-biên, Rạch-giá

S A U 3 bức thư ân cần, 1
bức giấy thép khăn cấp,
và hai tin nhắn trên báo, lần
này là lần thứ 3, xin ông phải
cho nhà báo hay tin gấp, hay là
gửi số trắng về trả chúng tôi.

Nếu ông vẫn tịch-nhiên không
trả lời cho biết vì một lẽ gì cần
kíp, thì chúng tôi phải để cảm
tình ra một bên mà bình vực
quyền lợi nhà báo tức thời.

— M —

Nên mua mau kẻo hết vì
mới in lại lần thứ hai !

HỌC TIẾNG PHÁP

theo lối thực hành

(Ecole pratique de Français)

Có những mục cần dùng cho
hết thấy mọi người muốn luyện
thêm tiếng Pháp. Những chữ
khó đều giảng ra quốc ngữ để
cho người biết ít tiếng Pháp học
cũng được. Sách dày hơn 400
TRANG mà bán chỉ 0p.80. Ở xa
gửi 1p.00 (cả cước Recomd.) để
cho : Nhà in MAI-LINH Hanoi.

Ở Saigon hỏi : MAI-LINH 120
Georges Guynemer (trước cửa
tòa Tân đảo).

A Monsieur

H. H. A. AMIL

PROFESSEUR

Kính ông,

N° 164 rue Mac-Mahon -:- Saigon

Tôi xin công nhận rằng :
Monsieur professeur H. H. A. Amil 164
rue Mac-Mahon Saigon, là ông thầy coi ta
mẫu nhiệm giới hạng nhứt, nơi đâu có đề
chẳng sai.

Và là người thầy biết giúp giùm cho ai là kẻ
khô tâm trong đường tình ái.

Chính tôi là kẻ đã mang ơn ông đặc đường
chỉ nẻo, đều gặp mọi đều hạnh phúc.

Nên đứng ra báo cáo cho hết thầy chỉ em
được hay, ai có tâm sự chi, mau mau đến
nhờ ông thì được như ý nguyện.

Melle JEANNETTE TÂM
MYTHO

KHÔN SÔNG ĐỎ CHẾT

nhưng muốn cho khôn thì
phải có đọc qua những sách
luật vô cùng cần kíp này :

DÂN LUẬT NAM-KỲ (chỉ về
rủ luật hộ cần biết cho một gia-đình
annam, in kỷ nhĩ rất đúng và đủ) 1.20

ÁN TÒA HỘ (40 vụ kiện về việc
hệ annam cắt nghĩa rất rõ ràng dễ
hiểu) 1.20

VIỆC LÀNG TỔNG (mỗi vị làng,
tổng phải có) 0.70

LUẬT LAO ĐỘNG (mỗi người
làm chủ phải có) 0.70

Mua cả 4 quyển thì được bớt hoa
hồng 20 l. Sách ấy đều của ông
Phan-van-Thiết, Cố-vấn Luật sư,
n° 43 rue Aviateur Gairon Saigon. Ai
muốn có-vấn về pháp-luật, làm đơn
hay lý-doan chỉ thì do địa-chỉ trên
đây. Mỗi lần hỏi về một khoản tốn 5
đồng. Ngoài ra, có làm việc gì khác
thì tính giá riêng tùy việc.

CÁCH ĐIỀU-TRỊ
THEO PHƯƠNG-NỘI-ÂM
dễ chữa

BỆNH GIANG-MAI
bằng thuốc bánh
SIGMARGYL

Thuốc SIGMARGYL trác có
ba thần hiệu đã thí nghiệm
về Bệnh Giang-Mai, thuốc
SIGMARGYL này chữa ngay
ở máu và ở các nơi bệnh
chứng tổn-thương, cả các thời-
kỳ của bệnh Giang-Mai. Không
quan-ngại gì, không tổn-hại
gì đến tí vị, thuốc này là một
thứ thuốc trác hay, có các tay
thầy thuốc chuyên-môn chứng-
thực và lại có công-hiệu :

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM
Chế ra tại
LABORATOIRE CHIMIOThÉRAPIQUE
số 2, Place du Théâtre Français, PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các
phòng bào-chế tây ở thuộc-địa.

AI HO?

Lúc này trời có hơi lạnh
những người phổi yếu hay
mắc chứng ho. Nếu quý vị
có ai ho, nên dùng THUỐC
HO BAO SÁP HỮNG ÍCH-
NGUỒN-ĐƯỜNG, danh
tiếng hơn 60 năm ; không
có thứ nào bì kịp, vì nó
trị đủ các chứng ho, đầu
ho lâu năm, hoặc đàn bà
ho sáng hậu, trị lệ như
thần, còn như mới ho, ho
gió, thì uống một vài hườn
thấy hết, đảm cam đoan.

Giá mỗi hườn 0p.15

Nota : Con nit, Phong,
ban, đen, ọc sữa, ỉa nước,
ho nóng, đau bụng, khộc
đêm, làm kinh, v.v. thì
dùng thứ CHÂU-PHÁCH-
TÁN, hiệu ÍCH-NGUỒN-
ĐƯỜNG, công hiệu cấp kỳ.
Giá moi ve 0p.20. Các iem
thuốc Bắc đều có bán.

Tổng phát hành : 95
Phunhuân-Saigon.

AUX
MISEAUX D'ARTS

38, RUE SABOURAIN -:- SAIGON

Nghề may cắt có đủ kinh-nghiệm
NGUYỄN-ĐÌNH-LƯƠNG

LAU Shanghai

Chuyên trị : các thứ lậu, phong
tình, huê liễu, sang độc, lậu mủ
máu, lậu mau, gắp được thuốc
này, thì đảm cam đoan trị tận
gốc, tuyệt nọc, quả quyết chóng
khỏi. Thuốc chế luyện ở tận
Thượng-hải gởi qua, nhiều người
dùng công nhận thuốc rất hay,
không công phạt, không hại
đường sanh dục.

Bán C. Rembt 2 hộp trở lên :

Giá mỗi hộp : 1\$20

Tổng phát hành:

Maison MINH-HOANG

134 Rue Paul Blanchy Prolongée
SAIGON -:- PHUNHUAN

N.B. — Saigon bán tại Xuân
Nga Bđ de la Somme, Nguyễn-
thị-Kính góc chợ. Tân-dịnh : Vũ
Lai Hồng Anh. Dakao : An Thắng.
Giadi.h : Trương-v-Thái. Gòváp :
Vĩnh-Thành. Sóc-trăng : Trường-
Xuân. Longxuyên : Nhà thuốc
Hội. Cholon : Đò-phương-Quế.
Cần dùng đại-lý các nơi.

Phong Ngựa Shanghai là hay
nhứt, dùng thấy công hiệu liền.

• Năm điều tiện lợi cho những người dùng viết máy : 1 ĐẶNG mua y giá theo các xưởng
chế tạo bên Pháp. 2 ĐẶNG lựa chọn tự-do. 3 ĐẶNG khắc tên họ vào viết khỏi phải trả
tiền công. 4 ĐẶNG bon garantie 3 năm. 5 ĐẶNG lấy viết liền, khi viết máy có hư hao chút
đinh, có thợ chuyên môn sửa và có đủ đồ thay phụ tùng

XIN LẠI
NHÀ NGHỀ

TRAN-NGUYỄN-CAT

31, Boulevard Charner - Saigon

Tel. 21.229

Phụ-nữ bị bệnh hư huyết, đường kinh xấu, có huyết bạch, ốm o vàng vọt, nên mau mau uống

THUOC HOAN NGUYET-NGUYET-VIEN

Thuốc này từ ba trăm năm xưa truyền lại, có muôn triệu phụ-nữ nhờ nó mà lành bệnh mạnh khỏe, tươi trẻ, sống lâu và có hậu tự

Tổng phát hành: VINH-AN-HOA ĐƯỢC PHÒNG 287 rue des Marins — CHOLON

Mỗi hộp 0p.50. Gửi mandat về mua khỏi chịu tiền gửi. Có sách luận bệnh lý và được vật biểu không cho ai hỏi. Có bán Nguyệt-Nguyệt-Viên tại các tiệm thuốc bắc và tiệm tạp-hóa ở khắp xứ Đông-pháp.

Tuyệt vọng

Trường thiên tiểu-thuyết của PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 70)

— Anh hãy nói thiệt đi! Tôi sẽ nghe theo lời anh. Tôi biết anh bao giờ cũng thương tôi, và thật lòng với tôi, bao giờ anh cũng không để cho tôi chịu thiệt thòi. Anh hãy nói đi... anh định cho tôi phải làm sao?

Thở ra một hơi dài, Mãng nói: — Tôi không biết phải định ra sao bây giờ...

Kim-Huê úp mặt trong lòng bàn tay vừa nói, vừa khóc:

— Thật rõ ràng tôi vô phước nhất trong đời. Tôi tưởng lầm rằng anh sẽ là người đem tôi ra khỏi những chỗ tuyệt vọng, không hề hôm nay, rõ ràng anh là một người không có chút tình gì thương tôi cả.

Những lời trách móc của cô Kim-Huê, Mãng nghe đã không biết giận, anh lại thương tình. Thương tình cô, rồi xét lại cảnh của anh, anh càng cảm động. Phải chi không có cô Kim-Huê ngồi trước mặt, anh sẽ để mặc tình nước mắt tuôn ra cho bớt sự ghen ngào trong lòng.

ĐOẠN THỨ 23

Phải quên đi!

ĐÊM vừa qua...

Sau khi cô Kim-Huê ra khỏi cửa phòng, sự mệt nhọc đem đến cho Mãng một giấc ngủ thật ngon.

Ngon cho đến nỗi kiếng nhà thờ Đức Bà đổ bầy giờ, mà anh không hay. Có Kim-Huê qua lại lại qua dóm chừng trong phòng hoai mà anh cũng không biết.

Rồi đến khi thức giấc anh cũng không chịu xuống giường. Anh nằm nằng nặt, lim dim đôi mắt, trí óc nhớ những chuyện kể từ lúc Kim-Huê ra khỏi bót

mật-thăm đến bữa nay cũng vừa

được bốn bữa. Bữa thứ nhất

có Kim-Huê dắt anh ra tiệm

may đặt quần áo và giày vớ.

Bữa thứ nhì anh cứ lần quần

trong nhà kiếm sách đọc, còn

cô thì đi mất trọn buổi sớm mai.

Bữa thứ ba, anh để ý thấy cô

Kim-Huê có lúc vui lúc buồn,

riêng về anh, anh thấy tâm tánh

của anh ngày ấy không khác gì

cô, cũng vui đó buồn đó lẫn lộn.

Những lúc vui là những lúc

muốn thú thật cái tình thương,

khi buồn là những khi bị lương

tâm gán trở. Rồi nhớ lại tất cả

câu chuyện ngoài vườn lúc chiều

cho tới khuya lại, sau khi ra khỏi

tiệc tân-gia cô Kim-Huê lại đem

chuyện tình của cô mà thuật

cho anh nghe, lại nói anh là một

người không có chút cảm tình gì

thương tưởng đến cô! Mãng rất

đau đớn với câu nói vô tình

ấy. Đau đớn mà không được

rên rỉ, làm cho anh càng tức

tri thêm.

Đến nay là ngày thứ tư, cái

ngày, vừa bắt đầu thì anh nằm

thim thiếp trên giường để hồi

tưởng lại những cơn gió bão

Kim-Huê mà trái lại anh phải

đền đáp cái tình của cô đối với

anh bằng một cái tình của một

người anh đối với đứa em nhỏ

dại.

Nghĩ vậy rồi Mãng tức mền

ngồi dậy mằn mễ tự bảo:

— Quên! quên! phải quên đi.

Tiếng gõ cửa phòng.

Mãng nhận biết người nào kêu,

anh đánh tiếng:

— Có Kim-Huê phải không?

Có chứ vò.

Cánh cửa liền mở hoát, Kim-

Huê mặt bí hớn tươi cười bước

vào. Mãng sít sắng nhắc chuyện.

— Chuyện lá thư rơi kia, cô

có cho Lang biết không?

— Ồ! cho biết mà làm gianh!

chuyện không bằng cơ mà.

Kim-Huê vừa nói vừa cười

như kẻ hàng quan vô sự, Mãng

lấy làm kỳ dị lắm vì hồi hôm

này cô cũng vì chuyện ấy mà có

khóc có giận chó nào phải là

một chuyện làm cho cô vui có

cười đâu! Có Kim-Huê lại nói:

— Hồi hôm tôi làm cực lòng

anh vô ích quá! Tôi nghĩ đáo

đề rồi. Lời nói trong bức thư

kia không đủ làm một bằng cơ

cho tôi mệt trí nữa. Tôi nhất

định ngày chúa-nhật tới đây

chúng tôi sẽ làm lễ thành hôn!

và mắt chăm chỉ ngó món ăn đi nữa anh cũng coi như một bản làm bộ như người mê ăn hoặc

chăm chỉ ngó đĩa bát quây tròn

trên máy dương như người mê

nghe hát. Thiệt ra thì trí anh

rất lộn xộn với cái sự anh toan

« quên » và cái ngày « chúa-

nhật sắp tới. »

Mà cũng lạ. Không phải chỉ

một mình Mãng riêng lo đầu,

nếu anh có đề ý đến cô Kim-

Huê anh sẽ thấy nét mặt cô

cũng dần dần chớ không phải nét

mặt vui cười hơn hờ gì được như

lúc này.

Đĩa hát ngừng, tiếng đồn

cũng bật. Chợt bởi muốn đổi bản

khác và lên dây thiều, nhưng cô

Kim-Huê ra dấu biểu thôi. Thấy

vậy Mãng hỏi:

— Sao lại đẹp đi?

— Anh thích nghe lắm sao?

— Bản tây nghe vui tai...

Tuy vậy Mãng cũng không

hiển cái vui đó ở chỗ nào, vì anh

nghe nó như vẹt nghe sấm.

Nhưng lỡ nói thì cũng nói luôn:

— Bản tây nghe vui tai còn

bản annam mình nghe buồn quá.

Uống cạn tách cà-phê, Kim-

Huê mới nói:

— Tại anh không có thường

nghe bản đồn tây, anh nói như

vậy đó, chớ thiệt ra đồn tây

đâu phải toàn là bản vui, nó

cũng có nhiều bản nghe buồn

lắm, nghe có thể căm được lắm.

Mãng rất dốt về điệu âm nhạc

nên không biết sao đáp lại, anh

lặng thinh nghe và chăm chỉ

nghe cho khuấy khỏa. Có Kim-

Huê nói tiếp:

— Theo ý tôi xét thì bản đồn

vui hay buồn cũng tùy theo

người nghe, Thí-dụ như anh

đương lo buồn một sự gì rồi

NÊN CHÚ Ý

SỰ THẬT NÓI NGAY

SÂM-NHUNG-TINH, CÓ NHIỀU THỞ

Người tinh-thần suy, sức lực kém, hay đau gân, đau ọc

ngan lưng, di-tinh, mộng-tinh, huyết-tinh, ăn ngủ thất thường

bởi sự chơi bời quá độ.

Mời quý ngài nên uống ngay thuốc SÂM-NHUNG-TINH.

BỔ-TINH hiệu hai thăng nhỏ của nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC

đã dùng qua rồi thấy công hiệu cấp kỳ, ăn ngon, ngủ khỏe

bởi bổ sức lực rất mau chóng. Biết uống rượu pha rượu,

để dành uống, bằng không thì pha với nước sôi để nguội,

Mùi nó thơm ngon.

Ai mắc phải bệnh ho, đã dùng đủ thứ thuốc mà không hết

khuyên dùng ngay thuốc HÓA-ĐÀM CHỈ-KHÁI-TÁN hiệu

hai thăng nhỏ gói thuốc hình ba góc.

Hai thứ thuốc trên đây danh tiếng hơn hết. Có bán ở các

tiệm thuốc Bắc.

Nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC 12 Bd Bonhoure Cholon.

TRUNG SO LAM GIAU

KHÔNG MẤT TIỀN

Có nhiều người có vận-mạng và thời-kỳ trúng số mà không tự biết, chịu thiệt thòi bỏ qua thực đáng tiếc. Vậy ghé qua đây giáo-sư đại-danh nổi tiếng ở ngoại-quốc, sẽ lấy khoa-học chỉ cách

thức mua số cho các ngài, các cô chắc chắn trúng và sẽ cho

biết luôn về hôn nhân, thân thể, sự nghiệp, sanh tử. Chỉ cần cho

biết tên, tuổi, chữ ký hay dấu in trên tay. Không phải mất tiền gì

hết, chỉ gói 0p.36 tiền bút giấy bằng có để trả lời, nhưng phải

cam đoan lúc trúng số tự tiện đền ơn cho giáo-sư 10% thôi. Bận

việc, nên không nhận mandat, hay thơ báo-đảm và không tiếp

tại nhà. Thơ viết bằng quốc-ngữ, chữ tây, chữ tàu, hán-mao v.

v. Có nhận lãnh dạy. Giá rất đặc biệt. Xin viết thư thương lượng.

JOHN GOLSMIT Professor ni astrology

n° 5 ruelle Heurteaux (derrière FACI) Saigon

TET GAN DEN

Năm nay chúng tôi có nhiều thợ làm

đồ mau lẹ. Có chế kiệu áo dài thêu

lót lười, và chemises thêu lót lười rất

— đẹp, giặt không co —

LIÊN - HOA

110, RUE LAGRANDIÈRE — SAIGON

Mới lại

DĨA BÉKA 1939

J. KELLIER
72, rue Mac-Mahon
SAIGON

Anh em mất tiền hãy
thận trọng. Trước khi mua
GUITARE, MANDOLINE
VIOLON hãy lựa chọn
kỹ càng ở các nơi rồi
hãy lại đôn thủ ở :

MELODIA

104, Lagrandière
CÓ NHIỀU THẦY DẠY
— CỜ CÓ GIÁ TRỊ —

Madame
Tương van Huân
200, rue d'Espagne. — SAIGON
● BÁN ĐŨ ĐỒ THÊU ●
REN, CHỈ LAINE (Gửi contre remboursement)

DAU THIEN-HOA
VEL N 0\$26 VE NH 0\$10
TRỊ BẢ CHỨNG HAY HƠN HẾT
THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG 208 rue Marins, CHOLON

Như dịp gần Tết, quý ngài nên đến viếng nhà làm đồ nữ-trang chuyên môn
và mãi hột xoàn mới rất cổ xưa, đẹp tin cậy hơn hết ở xứ này :

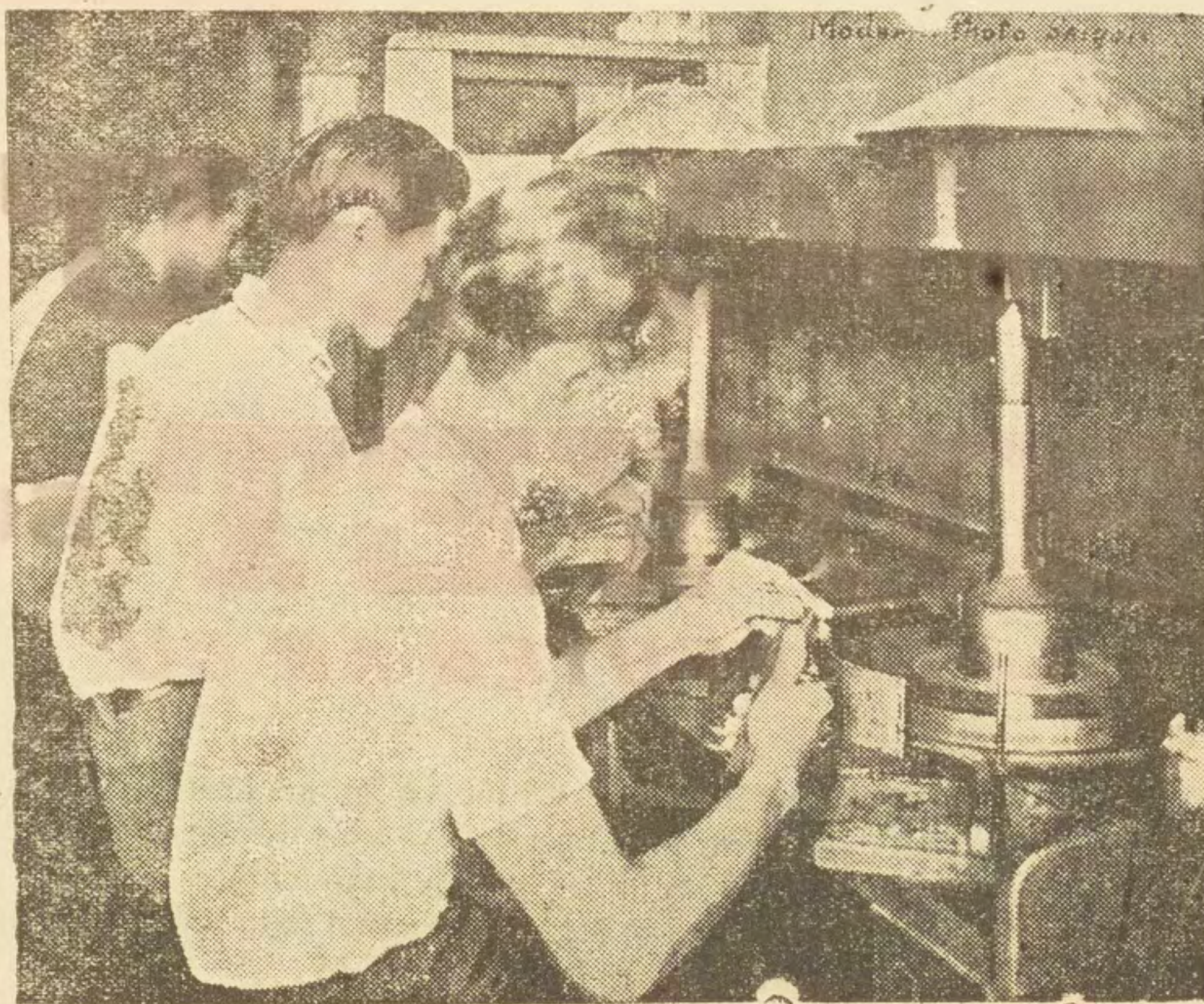
BA-QUAN

58, RUE VANNIER (ngang hông Kho-bạc)
CHỢ-CỦ SAIGON
Téléphone : 21.476

Sau khi dùng đủ các thứ hột xoàn mới
rồi, chắc quý ngài phải công nhận hột xoàn mới
Ba Quan là tốt hơn hết, từ kiểu vẽ và sự
mài khéo léo cho đến nước long lanh dầu cho
tay chuyên môn nào cũng không thể phân biệt
xoàn thật với xoàn Ba-Quan cho được. Mà
với giá lại rẻ, quý ngài còn ngần ngại gì mà
chẳng dùng xoàn Ba-Quan.

Hột xoàn mới Ba-Quan là một thứ xoàn
có đủ tánh chất bền bỉ và đủ sự tốt đẹp như
xoàn tây : giữa không mòn, cắt dạng kiến, nấu
đốt không sao, nhưt là dùng lâu mấy cũng
vẫn tốt tự nhiên.

Nếu quý ngài chưa được tin hoặc muốn
xem cho rõ ràng chắc chắn, hãy đến tiệm Ba-
Quan thì biết, nơi tử chúng tôi có trưng
đề làm bằng có.

Xưởng mài xoàn Ba-Quan 23 rue Fonck Khánh-hội Saigon

Thế thì quý ngài muốn có đồ trang sức
vừa đẹp dễ, vừa tối tân, vừa rẻ tiền mà không
thua thứ thiệt chỉ đến tiệm chuyên môn thôi.
Tiệm ấy tức là hiệu xoàn Ba-Quan, là chỗ
đáng tin cậy.

Tiệm Ba-Quan là một tiệm chuyên môn
làm đồ nữ-trang theo catalogue rất kỹ lưỡng
chẳng đâu bằng và sẽ giúp quý bà quý cô trong
khi lựa chọn.

Hộp đựng phấn (poudriers).

Các bà sang trọng xài thứ phấn quý giá,
nên lại tiệm Ba-Quan chọn lựa một hộp (pou-
drier) mà đựng phấn chắc rất vừa lòng. Bên
Tây mới gởi qua nhiều kiểu, nhiều màu rất
đẹp, dễ chọn lựa, giá rẻ.

NÊN ĐỀ Ý.— Hột xoàn mới Ba-Quan chỉ bán tại tiệm Ba-Quan mà thôi. chớ chưa cho ai làm đại-lý hoặc đi bán dạo, xin bà con
hãy đề phòng những kẻ bán hột xoàn mới khác mà mạo nhận là hột xoàn Ba-Quan đặng gạt người. Hột xoàn mới Ba-Quan lúc
nào quý ngài mua cũng có đủ giấy đảm bảo chắc chắn và không khi nào chết nước đổi màu. Điều ấy ai ai cũng biết.

DẶNG VÒNG NGỌC THẠCH
như thần hộ
MANG

*Đi du lịch hồ
núi, đèo, dốc, hồ
dùng ngọc thạch
quần chú*

đồ
núi
trang
đẹp, lạ

21, Amiral Courbet
SAIGON

Dịp may cho những nhà nuôi ngựa

Muốn dùng yên ngựa đua, yên thường, đồ xe ngựa, mời ngài lại nhà **ĐÔNG-CHI** 173 đường Espagne Saigon có đủ thứ yên, lại có cả giày, dép, valise, cặp da, búp dằm và đủ thứ hàng bằng da, đồ tốt như của Tây mà giá rẻ hơn nhiều.
— Mời quý ngài lại coi sẽ biết —

HỈ - TÍN

Được tin mừng đến ngày 28 Janvier 1939, nhằm ngày mùng 9 tháng chạp, ông Nguyễn-hữu-Bính, huyện bencaire sẽ làm lễ thành hôn cho con trai lớn tại làng Thanh-phủ-long, Tân-an.

Trân trọng kính-chúc tân-lang và tân-nhơn sắc cấn hảo-hiệp.

NGUYỄN-ĐỨC-THẮNG

Vừa tiếp được tin mừng đến ngày 30-1-39 là ngày ông Trương-văn-Trà Hương cả làng An-phong (Chomoi) sẽ làm lễ thành hôn cho con trai của ông là M. Trương-xuân-Tong sánh duyên cùng Mlle Bùi-thị-Bành ái-nữ của ông và bà Bùi-từ Di Huyện hèm ở Cao-lãnh. Vì đang xa xuôi nên tôi có đôi lời thành thật chia mừng và chúc cho 2 họ Trương Bùi gặp mọi sự hạnh phúc.

VỎ-V-RỐT.

TINBUỒN

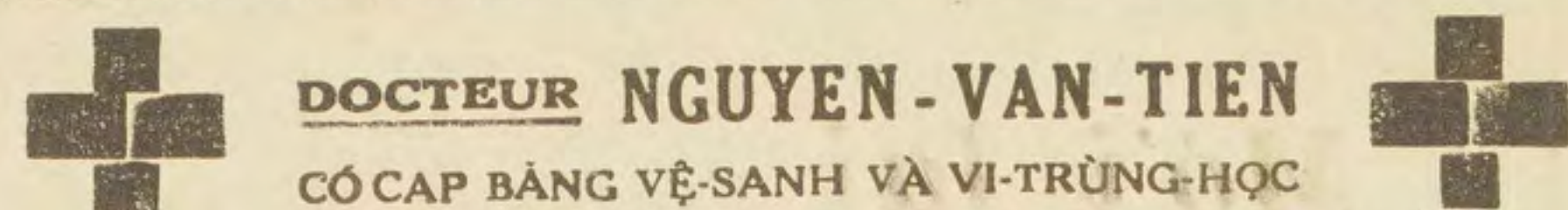
Điện-tín hôm tuần rồi báo tin buồn cho hay rằng bà nội-tướng của cụ Vi-văn-Định, Tổng-đốc Hà-dông đã qua đời vì té ngựa. Đám táng cử hành tại Hà-dông rất long trọng. Linh-cữu đưa về Lạng-son an táng. Bồn báo có lời trân trọng phân ưu cùng cụ thượng Vi.

M.

Đôi lời cảm tạ

Đám táng của M. Lê-quang-Minh thợ may ở đường Mon-ceaux Saigon tuy gia-quyến kẻ bất hạnh không có ở Saigon, mà được hai hội Bắc-kỳ Ái-hữu

và B. K. nghĩa trang cùng quý chủ trên báo cảm tạ hai hội, quý ông chủ tiệm đoái tưởng tới ông và các bạn đồng nghiệp. Trần-đình-Thủy, Gao-văn-Tháp Nguyễn-viết-Nghĩa,

DOCTEUR NGUYEN-VAN-TIEN

CÓ CẤP BẰNG VỆ-SANH VÀ VI-TRÙNG-HỌC

Khi trước ở 68 đường Chasseloup Laubat hiện giờ dời tại số 16 đường Larègnère Téléphone n° 21.163

(Sau vườn Bồ-rô, gần góc đường Chasseloup Laubat và Larègnère chừng 20 thước) - SAIGON

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỊNH :

Chuyên môn BỊNH NGOÀI DA : lốt, ghẻ, lở, loét, phong, đơn, ung độc, theo, mưng, bết, mưng cóc v.v... BỊNH MÁU : PHONG TÌNH, huyết kém, tê bại, nhức mỏi, lao, mạch máu sưng nơi cẳng, trĩ, mạch lưng, hạch, rét, kiết v.v... BỊNH VỀ ĐƯỜNG TIÊU của đàn ông : CÁC THỞ LẬU, ống dài teo, bông dài, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v... của đàn bà : huyết bạch, tử cung, giây chằng, chườm trứng, kinh kỳ bất thường, đau đôn v.v... Ngày thường có coi mạch và trị bệnh. Ngày chữa nhứt và lễ buổi sớm mai.

Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau. Có vài cái phòng để cho bệnh nhơn nằm. Có máy điện nhỏ chạy bằng piles để cho bệnh ở xa dùng rất tiện.

PHÒNG KHÁM BỊNH

N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) - SAIGON

Docteur TRAN - VAN - CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médicale Coloniale de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỊNH :

Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội trĩ, Nước đái đường, Nhức mỏi v.v.

DÙNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)

Rọi và chụp hình bao tử, ruột và v.v.

GIỜ KHÁM BỊNH :

Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ Chiều từ 3 tới 7 giờ.

Một trăm người...

Một ngàn người...

Một muôn người...

Già trẻ

Bé lớn

Trăm miệng như một

đều đều ca tụng :

MỘT PHƯƠNG
THUỐC THẦN

THUỐC
RƯỢU 39

NGUYỄN-AN-CU HỒC MÔN

**THUỐC RƯỢU
BỔ HUYẾT số 39**

của Cụ **NGUYỄN-AN-CU**

Uống thuốc này hết hai hộp thì tốn có 2p. mà hơn uống Sâm, uống Nhung tốn bạc trăm. Uống thuốc này bệnh gì cũng mạnh và thấy đổi người liền.

Già thấy trẻ lại ; ốm yếu thấy mập mạnh :

Gầy xấu thấy béo tốt, da nhăn mặt nám thấy da trắng mặt tươi.

It ăn mất ngủ thấy ăn ngon ngủ kỹ.

Còn nói gì : Nếu uống để trị bệnh phong-tê, bại xuy, nhức xương, mỏi gân, thì thuốc số 39 này là thuốc thánh, còn nói gì nữa !

Mỗi hộp ngâm uống **15 ngày giá 1p.00**

Bán tại số 32 đường Catinat và các đại-lý mỗi tỉnh

